

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

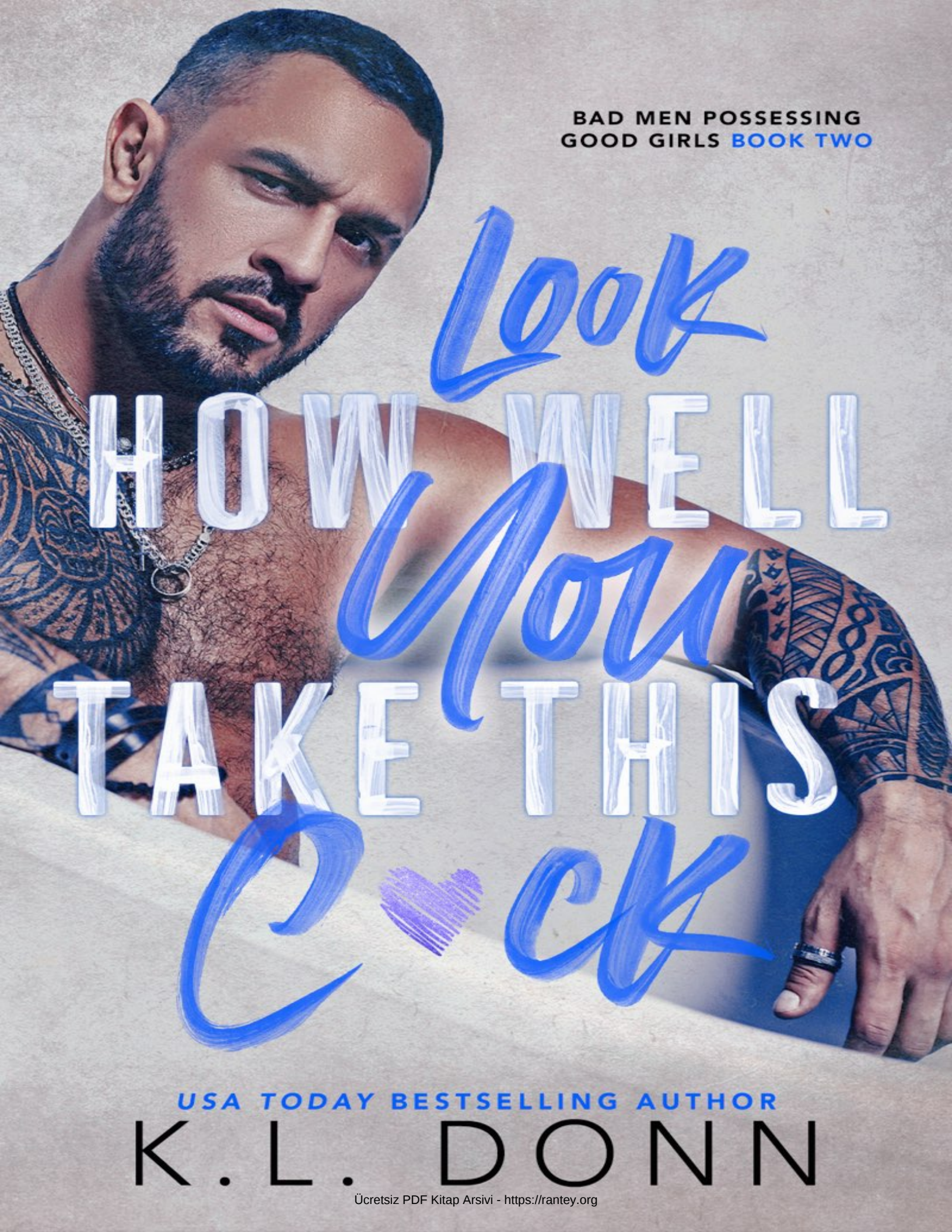
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BAD MEN POSSESSING
GOOD GIRLS **BOOK TWO**

Look
HOW WELL
Now
TAKE THIS
C-ck

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
K.L. DONN

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Bak bu siki ne kadar iyi alıyorsun

İYİ KIZLARA SAHİP OLAN KÖTÜ
ADAMLAR KİTAP İKİ

KL DONN

İçindekiler

Sizinle bağlantı kurmak isterim!

Lars'ın Düşünceleri

1. Lars
2. Ellie
3. Lars
4. Ellie
5. Lars
6. Ellie
7. Lars
8. Ellie
9. Lars
10. Ellie
11. Lars
12. Ellie
13. Lars
14. Ellie
15. Lars
16. Ellie

Epilog Bir

Epilog İki

İyi Kızlara Sahip Olan Kötü Adamlar Serisi

Yazar Hakkında

KL Donn tarafından

daSesli Kitaplar

Telif Hakkı © 2025 KL Donn Look

How Well You Take This C*ck

İyi Kızlara Sahip Olan Kötü Adamlar 2. Kitap

www.authorkldonn.com

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın açık yazılı izni olmaksızın, tarama, kopyalama, depolama ve erişim sistemleri ve genişletilmiş alıntılar dahil, ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere, herhangi bir biçimde veya elektronik veya diğer yollarla çoğaltılamaz veya iletilemez. Bunun tek istisnası, kitap incelemeleri amacıyla kullanılacak kısa alıntılar (toplamı bir sayfadan az) kullanımındır.

* * *

Bu yazar çalışmalarında üretken yapay zeka KULLANMAMAKTADIR ve çalışmalarının Gen-AI'yi eğitmek için kullanılmasına izin vermemektedir.

Bu yayının, metin üretmek üzere üretken yapay zeka (AI) teknolojilerini eğitmek için kullanılması yasaktır.

Yazar, bu çalışmanın üretken yapay zeka eğitimi ve makine öğrenimi dil modellerinin geliştirilmesi için lisans kullanımına tüm haklarını saklı tutar.

* * *

Sevdiğiniz yazarların eserlerinin yasal kopyalarını yalnızca güvenilir kaynaklardan satın alarak onları desteklemeye yardımcı olun.

Bu yazar, öykülerini herhangi bir bölüm başına ödeme (PPC) uygulamasında veya web sitesinde barındırmamaktadır.

Bu kitabı (veya bu yazarın diğer kitaplarını) bu uygulamalarda/sitelerde bulursanız, yasadışı olarak orada bulunmaktadırlar. Güvenilir kaynak bağlantıları yayıncının/yazarın web sitesinde bulunabilir.

* * *

Bu sayfalarda yazılanların gerçek kişi, kurum veya yerlerle olan benzerlikleri tamamen tesadüfidir, çünkü bu bir kurgu eseridir.

- ◆ Kapak Tasarımı: Alluring Write Productions
- ◆ Düzenleme: KA Matthews

- ◆ Alluring Write Productions tarafından biçimlendirme

Bültenime kaydolun, böylece hiçbir bülteni kaçırmayın.

[KL'nin İtirafları - Bülten KL](#)

[Donn'dan Ücretsiz Kitaplar Bu Yıl](#)

[Neler Olacak](#)

Boyama [sayfaları](#), [diğer yazdırılabilir materyaller ve soy ağaçları](#).

Sinopsis

Ellie Dawson masumiyetin vücut bulmuş hali.

O genç. Zarif.

O benim olacak.

Dünyasını alt üst etsem bile, her şeyi yeniden yoluna koyacağım.

Kararlılığım ve saplantım yanımdayken, geri adım atmayacağım.

Kaçmaya çalıştığında bile.

Tartışmalara yabancı değilim ve başkalarının onun için çok yaşlı olduğumu söylemesine izin vermeyeceğim.

Ellie'nin de onu sevmediğimi düşünmesine izin vermeyeceğim.

Gerçek şu ki, onsuz yaşayamam.

Ve yapmayacağım.

Ellie Dawson, Lars Wolfe'a ait ve bunu tüm dünyanın bilmesinin zamanı geldi.

Lezzetli ve edepsiz kısaltmaları gördünüz, şimdi kitapları alıyorsunuz. USA Today Çok Satan Yazarı KL Donn'dan İyi Kızlara Sahip Olan Kötü Adamlar serisine ve tüm nefis tabu ve yasaklara hazır olun getirmek üzere olduğu masallar.

Lars'ın Düşünceleri

*Yanlış hissettiren şey, çok doğru olabilir.
Öyle olmasaydı, Ellie olmazdı.*

BÖLÜM 1

Lars

South Jax Beach, Jacksonville gibi sahil merkezli bir şehirde her zaman hayatın daha sessiz tarafında yer almıştır. Yukarı doğru yürüdüğümde Tek katlı sahil kulübesine giden arnavut kaldırımli yolda, güneşli bir öğleden sonrasının ortasında fazla gürültü yok. Bu muhteşem Cumartesi günü herkes sahile, tahta kaldırıma ya da akşam için dışarı çıkmıştır.

Mahallede her şey yolunda.

Elbette bölge sakinleri böyle düşünüyor. Ve biz de öyle kalmasını istiyoruz. Bu yüzden oraya yalnız yaklaşıyorum.

Kapı ziline bastığımda, kendi evimdeki zil sesinin aynısı evin içine yayılıyor. Bir dakika sonra, kapıyı çalmak üzereyken, kadınsı bir sesin yolda olduklarını söylediğini duyuyorum. Bir elim kalçamda, silahım hazır, diğer elim omzumdaki telsizi tutuyor, ekibimi çağırmayı bekliyorum.

"Merhaba!" Genç ve güzel bir kadına ait nefes nefese bir ses kapıyı açıyor ve sadece yüzünü görebileceğim kadar hızlı bir şekilde kapatıyor. "Sen Jaime değilsin."

"Hayır, hanımefendi, değilim." Tek yapmak istediğim ele geçirilmiş bir adam gibi hırlamakken nötr bir ses tonunu korumak çok zor.

"Uh, kimsin sen?" Kapıyı yavaşça biraz daha açarken sesi daha da kısılıyor. Beni içeri alıp boynumdaki rozeti ve göğsümdeki çelik yeleği fark ettikten sonra nefesi kesiliyor. "Ne istiyorsun?"

Açık sarı saçları nemli ve vücudunu örten bornoz, onu böldüğümde duşta olabileceğini söylüyor. Altın rengi gözlerindeki keskin korku, neden burada olduğuma dair bir fikri olduğunun göstergesi.

"Adın ne tatlım?" Sorusunu geçiştirdim. "E-e-ellie Dawson."

Ona elimi uzatıyorum, çünkü cildinin görüldüğü kadar kadife gibi pürüzsüz olup olmadığını hissetmek istiyorum, kendimi tanıtmadan önce elimi tutmasını bekliyorum. "Ben JPD'den Başkomiser Lars Wolfe ve Kevin Dawson'ı arıyorum. Kendisi evde mi?" Başlı olumsuz anlamda sallanıyor, gözyaşları toplanırken iri gözleri bana bakıyor. "Nerede olduğunu biliyor musunuz?" Bir kez daha sallıyor. "Ellie?" Bana göz kırptıyor. "Evinizi aramak için iznim var. İçeri girmem gerekecek. Tamam mı?"

Gözleri arkamda gezinirken sesli bir şekilde yutkunuyor, muhtemelen mülkü aramaya ve güvenliğini sağlamaya yardım etmek için yaklaşan bir düzine polisi fark ediyor.

"Önce ben giyinebilir miyim?" diye ürkekçe soruyor, ardından hâlâ aramızda tuttuğum elim titriyor.

"Üzgünüm tatlım; artık benimle kalmalısın." Titremesini durdurmak için dudağını ısırtıyor. "Seninle gelebilirim ama sana göz kulak olmalıyım." Kızın rengi soluyor ve korkusu artıyor, bu kızın babasının ellerinde neler yaşadığına dair endişelerim artıyor.

Adamlarımın yaklaştığını, bazılarının arazinin arka tarafına doğru ilerlediğini görünce "Tamam," diye kabul etti.

"Adamlarım işe giderken senin odana çıkmaya ne dersin?"

Başını sallıyor ve uzaklaşmaya başlıyor, ancak elini elime koyarak beni durduruyor. Küçük bir çekiştirme yaptığında bırakmıyorum. Memurlarıma talimatları verdikten sonra, onun yolu göstermesine izin veriyorum.

Onun yanında sadece birkaç dakika geçirdim ve kendimi . Daha önce hiç böyle bir tepki vermemiştim ama bu kız tüm şeytanlarını kovalamak istememe neden oluyor.

Merdivenleri çıkarken kalçalarının sallanışı ağzımı sulandırıyor ve tehlikeli bir bölgeye girdiğimin farkına varıyorum. Onunla birlikte bir kadın memur göndermeliydim. Başlangıçta muhtemelen bu konuda daha rahat olurdu.

Yatak odasına girdiğimde, pembe duvarları, yatağını bir dizi ışıkla örten pembe gazlı bezi ve bir kenarda boy aynasının yanında duran bembeyaz makyaj masasını görünce ne yaptığımı anlıyorum. Ellie'yi tanıyorum elbette; babasının dosyasında adı var ama ondan etkileneceğimi tahmin etmemiştim.

"Ellie?" Yumuşak bir sesle, hâlâ elini bırakmadığımı söylüyorum. "Yanında bir kadın memur olmasını ister misin?" En azından teklif etmek zorundayım.

Dudağı titriyor ve bana yaklaşıırken eli benimkini sıkıyor. "Neler olduğunu anlamıyor muyum?" *Ona inanıyorum.*

"Babanın başı dertte." Odanın etrafına bakarken gözlerinde korku ve bilgi dolu bir ifade vardı. "Otur." Onu yatağına geri götürürken elini bırakıyorum ve önünde diz çöküyorum. Dizlerini kavrayarak onu sabit tutmaya çalışıyorum. "Bunu atlatmana yardım edeceğim." Ona verebileceğim tek güvence bu çünkü babası gerçekten aşağılık bir adam ve onun ne kadar kötü biri olduğu hakkında hiçbir fikri olduğunu sanmıyorum.

"Tamam." Bir damla gözyaşı yanağına düşerken zar zor nefes alıyor.

Başımı sallayarak ayağa kalkıyorum, birden kollarını kalçalarım doluyor ve beni yüzüne doğru sarıyor. Aletim hemen ayağa kalkmak için nabız atıyor. Yine de elimle başının arkasını tutuyorum, Florida Panthers'ın tüm kadrosunu geriye doğru numaralarına göre, sonra da alfabetik olarak okuyorum ki aletim aşağıda kalsın. Bu kız için ne kadar ileri gittiğime dair gerçek bir irade testi. Bu benim için çok genç kız.

Tanrım, sanırım hala , işleri daha da kötüleştiriyor.

Omuzlarını nazikçe kavrayarak, uzaklaşabilmek için onu geri itiyorum. Bir erkek derinlere dalmadan önce ancak bu kadarını kaldırabilir ve ben bu konuda sınırı zorluyorum.

Şifonyerine doğru yürüyüp çekmecelerinden uzun kollu bir gömlek ve bir şort alırken Ellie burnunu çekiyor ve onu istediğim gibi teselli edememek beni kahrediyor.

"İşte." Giysileri ona uzattım ve onları almasına rağmen, neler olup bittiğinin tam olarak farkında olmadığını söyleyebilirim. Gözleri donuklaştı ve zihninin uçurumlarında kayboldu. "Tatlım, giyinmen gerek." Sözlerimi nazikçe söylediğimde, gözleri donuk bir şekilde bana bakıyor.

Bu kız neler yaşadı böyle?

BÖLÜM 2

Ellie

Ben garip bir bulanıklık içinde giyindim, kıyafetlerimi giydiğimden habersizdim, ama işte buradayım, mütevazı yemek masasında oturuyorum, soğuk bir bardak su

Ellerimin arasında ve hala olan biten her şeyi anlamıyorum. Yüzbaşı Wolfe etrafındakilerle otoriter bir şekilde konuşuyor ve onun ne kadar hükmedici olduğunu fark etmezsem aptallık etmiş olurum. Asla biriyle çıkmama izin verilmedi -babam inanılmaz derecede katıdır- ama çıkabilseydim, Yüzbaşı Wolfe gibi biriyle çıkardım.

Kaptan. Bir kadına nasıl davranılacağını biliyor gibi görünüyor.

Jaime geldiğinde, onu gönderdiler. Sinemaya gitmemiz gerekiyordu. Üç aydır babamın dışarı çıkmama izin verdiği ilk geceydi. Şimdi, bu mahvoldu.

Evimin aranmasını pembe gözlüklerle izliyormuşum gibi hissediyorum çünkü aradıkları benim evim olamaz. Memurlardan birinin babamın birkaç kadını öldürdüğünü söylediğini duydum ama benim dinlediğimi fark edince sustular.

Babam mı? Bir seri katil mi? Mümkün değil.

Öyle mi, Ellie?

Sinsi düşünceyi uzaklaştırarak, şu anda buna odaklanamam. Bu mümkün değil. İyi bir adam değil ama bir katil mi? İmkânı yok.

Umarım.

"Bayan Dawson?" Kalem etekli ve blazer ceketli bir kadın iki memurla birlikte yaklaşıyor ve ben geri çekiliyorum. "Ben Taylor Peters. Devlet için çalışan bir sosyal hizmet uzmanıyım."

Vurulmuş gibi irkildim. Eğer o buradaysa, ortada bir hata yok demektir. Babam onu suçladıkları şeyi gerçekten yapmış. Korkunç olan şey, bunu daha önce de yaşamış olmam. Sekiz yıl önce annem öldüğünde, babam velayetimi geri almadan önce iki yıl boyunca sistemdeydim. Hoş bir iki yıl değildi.

"Yine gitmek zorundayım." Sesimdeki korku titreşimine engel olamıyorum. Babam yıllar boyunca bana ne yapmış olursa olsun, hiçbir koruyucu aile bakımı kadar kötü olmamıştı.

"Yine ne demek istiyorsun?" Önümde diz çöken Yüzbaşı Wolfe'un sert ses tonuyla irkiliyorum. Bir savaşçı gibi öfkeli ve savaşmaya hazır.

"Koruyucu aile," fısıldıyorum, sanki kirli bir sırmaş gibi. Sanırım benim için öyle.

"Ben zaten bir aile seçtim. Onları seveceksiniz," diye açıklıyor Bayan Peters.

"Hepsi aynı." Devletin bakımındaki son üç ayım korkunçtu. Hâlâ kâbuslar görüyorum ama başka seçeneğim yok. "Bu sefer kendi eşyalarımı toplayabilir miyim?"

"Bu sefer mi?" diye tekrarlıyor kaptan, sesi dehşete düşmüş ve öfkeli geliyor. "Geçen sefer ne oldu?" Sadece omuz silkiyorum çünkü bu konuda konuşmak istemiyorum.

"Okul değiştirmek zorunda kalacak mıyım? Sadece birkaç ayım kaldı." Sorumu Bayan Peters'a yönelttim.

"Okulun yakınında senin yaşında bir kızı olan bir aile ile yaza kadar seni almaları için anlaştım." Gülümsemesi nazik. Doğru şeyi yaptığını düşünüyor. "Yukarı gelip seninle eşyalarını toplayacağım." Beni götürmek için elini uzatıyor ama Yüzbaşı Wolfe ellerini dizlerime koyarak beni yerimde tutuyor.

Herkese "Bize bir dakika verin" der.

Memurlar gider. Bayan Peters gitmez.

"Şimdi, bir dakika bekleyin, Yüzbaşı. Avukatınız olmadan onu sorgulayamayacağınızı biliyorsunuz."

"Onu sorgulamıyorum. Bugün olan hiçbir şey hakkında değil."

Geçmişimin kirli detaylarını istiyor. Suçluluğunu yatıştırmak için ortaya dökmektense unutmayı tercih ettiğim bir geçmiş.

"Ellie? Karar senin" diyor. Bu muhtemelen bir süre için vereceğim son karar olacak.

" değil." Muhtemelen sonra Yüzbaşı Wolfe'u görmeyeceğim, bu da beni üzüyor. Bana nazik davrandı ve diğer subaylar gibi acıyarak bakmadı.

Güçlü eliyle çenemi kavrayıp dikkatimi çevremden uzaklaştırmadan önce yalnız kalmamızı bekliyor. "Bana geçen seferi anlat." Sesi çaresiz geliyor.

Sadece omuz silkiyorum; geçmişi düzeltmenin bir yolu yok. "Sadece hoş değildi, anlıyor musun?"

"Hayır, Ellie, bilmiyorum." Şefkatli ses tonu gözlerimi yaşartıyor. "Annem öldüğünde, babamı bulmaları biraz zaman aldı ve sonra

Bir sürü mahkeme falan vardı. Çoğunu hatırlamıyorum ama koruyucu aile bakımı hiç hoş değildi. Yara izleri nihayet siliniyor ve daha fazlasını istemiyorum." Bu sefer yıkıldım. Kendimi tutamıyorum ve yüzbaşı beni kollarına çekerek, anılar geri geldikçe boğazımı tırmalayan çalkantılı duygu fırtınasında bana sarılıyor.

"Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim." Ona bu sözü veremeyeceğini söylemek istiyorum ama bunu kendime saklıyorum. Muhtemelen bu güvenceye benden daha çok ihtiyacı var.

Kendimi onun kucağından çekip sessizce Bayan Peters'ın beni oturma odasında beklediği yere doğru yürümeden önce birkaç dakika geçiyor. Üst kata çıkıp gerekli eşyaları toplamaya başladığımızda, eşyalarımın geri kalanını toplamama izin verilip verilmeyeceğini ya da Kaptan Wolfe ile bir gelecek kadar benim için kayıp olup olmayacaklarını merak ediyorum.

"Onlar iyi bir aile," diye beni tekrar rahatlatıyor Bayan Peters. Şüpheliyim. Bu ailelerden bazıları sosyopat ve bunu kolayca maskeleyebiliyorlar.

Sanırım babamın da yaptığı buydu.

"Onu henüz bulamadılar mı?" Sanırım dün akşam evden ayrıldığımızdan beri bunu dördüncü kez soruyorum.

Bayan Peters başını sallayıp kapı zilini çalarken bana sempatik bir bakış attı. Dün geceyi onunla ve iki memurla birlikte bir otel odasında geçirdim çünkü işlemlerim bittiğinde ve acil durum yargıcı ile daha fazla evrak işi hallettiklerinde saat çok geç olmuştu.

Kapı açıldı ve kırklı yaşlarının sonlarında yaşlı bir çift Bayan Peters'i selamlarken bize gülümseyerek baktı. Bizi içeri davet ettikten sonra dikkatlerini bana yönelttiler.

"Ah, Ellie, ne kadar güzelsin," diyor anne Clara elimi tutarken. "Öyle değil mi Connor?" Kocasının gözlerini üzerimde hissediyorum ama ona bakmıyorum.

"Elbette öyle." Beni mutfığa götürürken yalnız bavulumu elimden aldı.

"Çocuklar şu anda evde değil. Öğleden sonra burada olacaklar ama seninle tanışacakları için çok heyecanlılar Ellie." Clara bir tabak kurabiye alıp bana ikram ederken gülümsüyor. Reddetmek için başımı sallıyorum ama daha da yaklaşıyor, ben de bir tane alıyorum. Yanlış bir başlangıç yapmak istemiyorum.

Connor, "Neden siz Bayan Peters'la konuşmuyorsunuz, ben de Ellie'ye yeni odasını göstereyim," diye öneriyor. Yeterince arkadaş canlısı görünüyor ama gardımı düşürmemem gerektiğini çok iyi biliyorum.

İki kadın da aynı fikirde ve ben yürüdüğümüz koridora geri dönüp merdivenlerden yukarı çıkıyorum. "Bunun muhtemelen istediğin gibi olmadığını biliyorum.

Okulun son birkaç ayını geçirmek için çok uygun bir yer değil ama eminim hepimiz bu işi iyi bir şekilde halledebiliriz."

"Elbette," diye mırıldanıyorum, keşke şu anda başka bir yerde olsaydım.

Kolay kolay güvenmem ve evde yalnız ya da Yüzbaşı Wolfe ile olmayı tercih ederim. Ayrıldığımdan beri onu aklımdan çıkaramıyorum.

"Carly ve Cory senin burada olduğunu görünce heyecanlanacaklar. Bir süreliğine bakıcılarımız olduğunda bundan hoşlanıyorlar." Kapıyı açarken sıkıca gülümsüyorum, bakıcı olarak anılmaktan nefret ediyorum. Misafir daha hoş karşılanabilirdi.

Odaya şöyle bir göz attığımda duvarların beyaz görüyorum; tek kişilik bir yatak ve bir yanında şifonyer, diğer yanında da bir komodin var. Zemini siyah ve gri desenli bir halı kaplıyor ve küçük bir dolap var; çıplak. Ve sıkıcı. Hiçbir şey evimize hoş geldiniz diye bağırıyor.

Bavulumu yatağın üzerine koyan Connor, koridorun karşısındaki banyoyu işaret ediyor ve buranın misafirler için olduğunu, herkesin odasında kendi banyosu olduğu için tamamen benim banyom olacağını söylüyor.

"Teşekkür ederim," diye cevap veriyorum o giderken.

Tek pencerenin perdelerini açarak sokağa bakıyorum, benimki darmadağın olmuşken hayatlarına devam ettikleri için herkesten nefret ediyorum. Hiç hissetmediğim bir öfke beni yanan bir kibrit gibi tutuşturuyor ve etrafımdaki her şeyi yakıp kül etmek istiyorum.

Bundan nefret ediyorum.

Babamdan nefret ediyorum.

Hayatımın şeyden nefret ediyorum.

Kontrolden çıkmış gibi hissetmekten nefret ediyorum.

BÖLÜM 3

Lars

"Hey, baba?" Oğlum tereddütle odaya girerken başımı kaldırıp konuşması için işaret ediyorum. "Okulda bir arkadaşım var.

Zor zamanlar. Hafta sonu bizde kalabilirler mi?" Gözlerinin sürekli yana kaydığını ve erkek ya da kız yerine *onlar* dediğini fark ediyorum.

"Onun adı ne?" Alay ediyorum. Damon her zaman akli başında iyi bir çocuk olmuştur, bu yüzden sinsi olmaya çalışmadığını, daha ziyade bir akranı için endişelendiğini biliyorum.

"Ellie..."

Kulaklarım çınılıyor ve kalbim çarpıyor. Ağzından çıkan başka bir şeyi zar zor kaydediyorum. *Bu o olamaz. Benim Ellie'm.* Değil mi? Ama o benim değil. Olamaz da. Babasını birden fazla cinayet suçundan tutukladım ve on yaşından on iki yaşına kadar koruyucu ailede kalmasının nedeninin, söz konusu adamın annesinin cinayetinden yargılanması olduğunu keşfettim. Bu detayı biliyor mu merak ediyorum.

"Dinliyor musun baba?" Damon'ın kaşları endişeyle çatılır.

"Üzgünüm evlat, bir daha söyle." Bana gözlerini deviriyor.

"Ellie, okulda ya da evde pek rahat değil. Biraz dinlenmeye ihtiyacı var. Ben de film izleyip abur cubur yeriz diye düşünmüştüm.

hafta sonu." Ellie'm olmadığı için hayal kırıklığına uğrayacağımı bilerek sessizce başımı sallıyorum çünkü sosyal hizmet görevlisi onun iyi bir evde, mutlu ve sağlıklı olduğuna dair bana güvence vermişti.

"Evet, evlat, değil. O kalabilir."

Arkamı dönüp akşam yemeğini hazırlamaya devam ediyorum, oğlumun eve getirdiği kızıdan habersiz ve belli belirsiz onunla ilgilenip ilgilenmediğini ya da zaten çıkıp çıkmadıklarını merak ediyorum.

Yanımdaki buzdolabını açtım ve bir bira almak için uzandım. Kapağı açıp birayı uzun bir yudumda içtikten sonra arkamı dönüyorum ve neredeyse dilimi kaybediyorum.

"Baba, bu Ellie. Ellie, bu benim babam Lars. Göründüğünden daha iyi biri." Damon havadaki gerginlikten habersiz gülüyor.

Ellie'm.

Damon'ın hafta sonunu bizimle geçiren arkadaşı.

Onu gördüğümünden bu yana geçen üç hafta içinde kilo vermiş. Gözlerinin altındaki koyu halkalar ne kadar az dinlendiğini gösteriyor ve bakışlarındaki hüznün beni endişelendiriyor. Hayatını mahvettiğim günkü sırlı bakışı hâlâ duruyor, sadece daha belirgin.

"Ellie." Adını usulca söylediğimde bana odaklanıyor. Gözyaşları doluyor ve kalın kirpiklerinin üzerinden kayarak acı dalgaları halinde yanaklarından aşağı dökülüyor.

Küfrederek elimdeki boş kutuyu yere bıraktım ve ona doğru gittim. Onu kollarıma sürüklüyorum, kollarını belime sararken ağır, hıçkırıklı hıçkırıklar çıkarıyor.

"Baba?" Damon'ın kafası karıştı.

Eğer bundan kaçınabilseydi neler olduğunu kimseye söylemezdi, ama ikisinin ne kadar yakın olduğunu bilmiyorum. Birlikte okula gittiklerini bile bilmiyordum.

"Ocağa göz kulak olur musun?" Ellie'yi kucağıma alırken soruyorum. Ben uzaklaşmaya başlarken kafası daha az karışmış bir şekilde başını sallıyor. "Açıklayacağım; bana sadece birkaç dakika ver, tamam mı?" Odama çıkarken bir kez daha başımı sallıyorum.

Ellie'yi yatağa bırakıp hemen banyoya giriyorum ve bir bez alıyorum. geri dönüyorum ve yanına otururken yüzünü silmeye başlıyorum.

"Tatlım." Şişmiş gözleri benimkilerle buluştu. "Neler oluyor?" Yüz hatlarında gezinirken örtbas etmeye çalıştığı duygu çeşitliliğine bakarak cevabın hoşuma gitmeyeceğini zaten biliyorum.

"Hiçbir şey," diye fısıldıyor sonunda, bakışlarını benimkilerden ayırarak.

"Bu hiçbir şey değil. Kilo vermişsin; uyumuyorsun. Sadece çöktün. Bana neler olduğunu anlatmazsan bunu düzeltemem." Onu ikna etmeye çalışmak bir ejderhayı evcilleştirmeye benziyor - kurgusal bir rüya.

"Önemli değil; hiçbir şey değişmeyecek. Asla değişmez." Ses tonundaki yenilgiden nefret ediyorum.

"Öyle olmasını sağlayacağım." Ona binlerce söz verebilirim ama bana açılmazsa hiçbirinin önemi kalmaz.

Saçlarını yüzünden uzaklaştırıp sabırla bekledim. Tüm kariyerim boyunca mükemmel olduğum bir şey.

"Yeterince iyiler." Burnunu çekiyor ve ben de ona yan masamdaki kutudan bir selpak uzatıyorum. "Clara yemek pişirmeyi seviyor ve bunu gergin ya da kararsız olduğunda yapıyor." Sessiz kalıyorum, bunu kendi yöntemiyle ve zamanında anlatması gerektiğini biliyorum. "Connor bir araba galerisinde müdür olarak çalışıyor; insanlar onu seviyor gibi görünüyor."

"Hoşlanıyor musun?" Ebeveyn rolünde bile olsa başka bir erkekten hoşlanıyor olabileceğine dair kıskançlığımı yenerek soruyorum.

Omuz silkiyor. "O iyi, sanırım. Birlikte çok fazla zaman geçirmedik."

"Onların da çocukları var, değil mi?" Ve sorunun onlar olduğundan şüpheleniyorum. Ya da en azından bir tanesi.

Ellie başını sallamadan önce tereddüt ediyor. "Carly ve Cory." Dudağını ısırtıyor ve bir yastığı göğsüne bastırıyor. Şu anda çok genç ama bir o kadar da olgun görünüyor. "Cory iyi. Çoğunlukla oyun oynar ve arkadaşlarıyla takılır."

"Peki ya Carly?" Bir şekilde hikayeyi zaten biliyorum.

Kız tam bir zorba.

Polis olarak çalıştığım süre boyunca bununla yeterince karşılaştım. Carly yaşadıklarından dolayı Ellie'de bir kurban görüyor ve muhtemelen bunu evde sahte bir endişenin arkasına saklıyor, böylece ailesi asla fark etmiyor. Onların bakımında olan diğer çocuklarla konuşacak olsaydım, Ellie'ninkine benzer hikayeleri olacağına bire on bahse girerdim.

Yorgunluk kızımın üzerine çöküyor ve ben de onu rahatlatmaya ve şimdilik konuyu kapatmaya karar veriyorum. "Damon ve ben yemeği bitirirken sen de dinlen. Hazır olduğunda gelip seni alırım." Bu bir soru ya da seçim değil çünkü ne kadar bitkin olduğumu görebiliyorum ve şu anda onun için rotayı yönlendirecek sabit bir ele ihtiyacı var.

Gözlerinin izin verdiğinde, ayağa kalkıp üzerine bir battaniye çekiyorum ve panjurları da kapatmadan önce yattığından emin oluyorum. Ayrılmak beklediğimden daha zor oldu ve kapıyı arkamdan kapattığımda, Damon'a gitmeden önce kendimi kontrol altına almaya çalışarak derin bir nefes verdim.

"Bu o, değil mi?" diye soruyor ben bir şey söyleyemeden.

Damon ve ben birbirimize karşı her zaman dürüst olduk. Ellie ile tanıştığımda, bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı ve ben bir şüphelinin kızına aşık olduğumu ve onun peşinden koşmak için çok genç olduğunu itiraf edene kadar günlerce beni aradı. Ondan sonra bu konu hakkında pek konuşmadık.

"Evet, Ellie," diye iç geçiriyorum, yemek pişirdiği yerin karşısındaki adada bir tabureye otururken elimi yüzümden aşağı yukarı gezdiriyorum.

Bana bir bira daha uzatan Damon hiçbir şey söylemiyor. Sadece fajita karışımını karıştırıyor ve beni bekliyor.

"Sana genç olduğunu söylemiştim," diye mırıldandım ikinci biramı bitirdikten sonra.

"On sekiz yaşında," diye belirtiyor kendini beğenmiş bir sırıtışla. "Ellie'yi birkaç yıldır tanıyorum. Eğer benim okuluma gitmeseydi, daha büyük olduğunu düşünürdüm. En azından yirmili yaşların başında."

Çocuğun bana bunun kabul edilebilir olduğunu hissettirmeye çalışarak yaptığı şeyi takdir ediyorum, ancak güçteki konumum onu benim yapmama izin vermiyor. En azından şimdilik.

"Bağlantımız nedeniyle manipölasyon gibi görünecek. Ona bunu yaşatmayacağım." Her ne kadar bu beni öldürecek olsa da. "Okulda durumu iyi mi?"

Yüz hatlarındaki benimkine çok benzeyen öfke beni şaşırtıyor. Damon öfkeli bir çocuk değil; dürüst olmam gerekirse, onu sinirlendirmek çok zor. "Carly Hillard onun hayatını çekilmez hale getiriyor. Dedikodular yayıyor ve çocuklara Ellie'nin babasının kızına sahip olamadığı için kadınları öldürdüğünü söylüyor."

Bu saçmalık. Adamla birkaç kez konuştum ve kızıyla cinsel bir ilişkiye girmek gibi bir niyeti yok. Aslında katlettiği tüm kadınların görünüşü annesine benziyor; koyu renk saçlı, mavi gözlü, uzun boylu, ince yapılı. Ellie sarışın, altın sarısı gözleri var, daha kısa boylu ve ağzımı sulandıran kıvrımlara sahip. Araştırdığım kadarıyla benzer kişiliklere sahip bile değiller. Iris Dawson dışa dönük, çapkın ve her türlü ilgiden hoşlanan biriydi. Ellie daha sessiz, iyi notlar alan bir kitap kurdu ve tüm bunlar olana kadar mezuniyet sınıfının birincisi olması bekleniyordu.

"Okul o kadar kötü mü?" Endişelenmemem için önemsiz göstermeye çalışacağını bilerek soruyorum, ama bana büyük resmi gösterecek gerçeğin bir versiyonunu alacağım.

"Ben ve basketbol takımının çoğu herkesi . Ellie iki yıldır skor sorumlumuz ve her maçtan sonra bize kek getiren de o."

Damon'ın eve ilk kez bir tane getirdiğini hatırlıyorum; çok heyecanlanmıştı. Takımda birlikte takıldığı çocuklar her zaman iyi çocuklar olmuştur. Okulda söz sahibi olmaları ve olumlu bir etki yaratmayı seçmeleri onlara sık sık övgü getiriyor.

"Son zamanlarda seninle ne kadar gurur duyduğumu söylemiş miydim?" Gurur ve neşe kaynağım olduğunu çok iyi bildiği için sırtıyor. "Sen harika bir çocuksun Damon. Her şeyi değiştireceksin."

İçinde yaşadığımız bu lanet dünya da."

Benim izimden gitmeyi planlıyor ve toplumumuza değerli bir katkı sağlayacağından eminim.

"Senin için iyi olur baba," diyor usulca ve Ellie gibi bir kıza sahip olabileceğime inanmak istesem de şu anda bunun mümkün olmadığını biliyorum. Uzun vadeli bir oyun oynamalı ve o artık okula gitmeyene ve babasının davası sonuçlanana kadar beklemeliyim. Kendi arzularım için bunu mahvetmeyeceğim.

BÖLÜM 4

Ellie

Damon izlediğimiz *Batı'da Ölmenin Milyon Yolu* filmindeki bir başka alaycı yoruma gülüyor. Bu biraz daha karanlık bir mizah ama beni gerçekten güldürmek istedi. Charlize Theron'u seviyorum ve kabul etmemin tek nedeni de bu. Bana kendi hayatımdan daha önemli bir hayat hayal ettiriyor çünkü boyumuz ve kıvrımlarım dışında birbirimize çok benziyoruz. Onun gibi güzel ve özgüvenli olmayı hayal edebiliyorum.

"Bu biraz komik." Damon omzuyla beni dürtüyor ve bana bir dilim pizza daha uzatırken kısık bir kahkaha atıyorum.

Saat gece yarısını çoktan geçmişti ve Damon pizza sipariş etmeyi önerdiğinde, midem hayır diyemeyeceğim kadar gürültülü bir şekilde guruldadı. Bir saat önce yatmaya giden Lars'ın yardımı olmadan on altı inçlik bir kutuyu bitirdik.

Damon bizim için yerde derme çatma bir yatak hazırladı; kalın battaniyeler ve bir sürü yastıkla doluydu ve kucaklaşma ya da çok yakın olma baskısı yoktu.

Birkaç yıldır arkadaşız, okuldaki basketbol maçlarında skor tutarken tanışmıştık ve bir keresinde takım için kek pişirmeyi ben seçmiştim - sekiz maçlık bir mağlubiyet serisinden sonra kazanmışlardı. O zamandan beri her maçta, tereyağlı krema ile Fransız vanilyalı cupcake pişiriyorum.

ve üstüne takım renkleri serpiştirilmiş. Bu bir gelenek haline geldi ve kendimden çok daha büyük bir şeye dahil olduğumu bilmek, çocukların beni gerçekten sevdiğini kabul etmemin nedeni.

"*Venom* bundan sonra mı?" diye sordum. Serinin üçüncü filmi sonbaharda çıktı ve ben henüz izlemedim ama üçüncüye başlamadan önce ilk ikisini izlemeye karar verdik.

"Emin olabilirsin." Okuldaki tüm kızların ona bayılmasının nedeni çocuksu sırtışıdır.

Hala nasıl arkadaş olduğumuzu anlamıyorum. O popüler biri ve ben de boş zamanlarımın çoğunu kütüphanede geçiriyorum. Bir gün maçtan sonra beni takip edip yanıma oturduğunda, arkadaşları da peşimden geldiğinde ilk başta ne yapacağımı bilemedim. Jaime'den başka birinin benimle takılması garipti. Ancak alıştıktan sonra Damon ve arkadaşları olmadan ne yapardım bilmiyorum.

Hillard'ların yanına taşındığımdan beri geçen son birkaç hafta garip bir cehennem gibiydi. Cory öyle ya da böyle beni umursamıyor ama Carly varlığıma içerliyor. Bir anneye sahip olmamanın nasıl bir şey olduğunu anlamıyor, bu yüzden Clara ilk hafta onunla birlikte biraz yemek yapmamı teklif ettiğinde bu şansı kaçırmadım. Aynı teklifi annesinden de almış ama reddetmiş ve benim reddetmediğimi öğrenince sinirlenmişti.

Carly söylentiler yaymaya başladığından beri okul bir kabusla dönüştü ve dürüst olmak gerekirse çoğu doğru. Babamın on yılını kadınları öldürerek geçirdiğini inkar etmek zor ama öyle. Tutuklandığından beri dedikodu konusu oldu.

Artık herkesten uzak durmaya çalışıyorum ama Damon ondan uzaklaşmama izin vermiyor. Bazı arkadaşları benimle takılma konusunda temkinli davranırsa da Damon tereddüt etmedi.

Düşüncelere o kadar dalmışım ki *Venom*'un bitmek üzere olduğunu ve Damon'ın horladığını fark etmiyorum. Televizyonu kapatıp uyumaya çalışıyorum ama tek yaptığım burada uzanıp hayatımda yanlış giden her şeyi düşünmek oluyor

ve sadece zihnimde var olan deri kayışın kırbacından ürküyorum.

Daha fazla dayanamadığımda sessizce kalkıp bir bardak su alıyorum. Mikrodalganın üzerindeki saate göre saat neredeyse dört ve ben çok yorgunum ama uyuyamıyorum. Gerginim ve her an bu evden koparılıp daha da kötü bir durumun içine atılacakmışım gibi hissediyorum.

Dudağımı çiğneyerek, muhtemelen yapmamam gereken bir şeyi yapmayı tartışıyorum - Lars'ın odasına gidip yaşlı adamla yatağa girmeyi. Bunun ona haksızlık olduğunu biliyorum. Beni Adam'dan tanımıyor ve kesinlikle bana bir şey borçlu değil ama kendimi güvende hissetmekten başka bir şey istemiyorum ve ne yazık ki o da bana bu hissi sunuyor. Evime girmesine izin verdiğim andan itibaren onun güvenli bir liman olduğunu biliyordum ve bunu istiyorum.

Hayır, ona

ihtiyacım

var.

Çaresizce.

Damon'ın hâlâ uyuduğunu kontrol ettikten sonra yukarı çıkıyorum ve kimse orada olduğumu anlamadan yataktan çıkacağıma dair kendime söz veriyorum. Sadece birkaç saat uykuya ihtiyacım var.

Lars'ın kapısını açıp arkamdan kapatıyorum. Parmak uçlarımda yatağına doğru ilerlerken, perdelerdeki bir çatlak onu yatağın ortasında görmemi sağlıyor. Sırt üstü yatmış, ellerini çıplak göğsüne dayamış, örtüler beline kadar inmiş ve o uyanmadan girip çıkabileceğimden eminim.

Battaniyeleri geri çekerek, yatağın kenarına yerleşmeden önce onu itip kakmamaya dikkat ederek belli belirsiz içeri giriyorum. Yanağımı serin yastığa dayıyorum, gözlerim kapalı ve tüm vücudumun annem hayatta olduğundan beri olmadığı şekilde rahatlaması uzun sürmüyor.

Birkaç dakika sonra bir elin belime dolanarak beni yatağın ortasına sürüklemesi ve Lars'ın yüzünü boynuma gömmesiyle irkilerek uyanıyorum. "Sakin ol tatlım, baban yanında" diye fısıldadığında neredeyse yataktan fırlayacaktım.

Göz kırpıyorum. İlk başta yavaşça. Gözyaşlarım yanaklarımdan serbestçe süzülmeden önce sözlerinin zihnimde işlemesine izin veriyorum.

"Ağlama." *Nereden biliyor ki?* Parmağını yanağımda hissediyorum, başımın arkasını öperken nemi siliyor ve beni daha derin bir şekilde kucığına çekiyor. Uzun zamandır kimse bana sarılmamıştı.

Çok şaşırdım ve çok sevindim.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum ve kolunu vücuduma doğru sürüklüyorum, onu o kadar sıkı tutuyorum ki bile çekip alamıyor. İstedığını de sanmıyorum çünkü kalın kalçasını bacaklarımdan arasına sokuyor, kendi kalçası kığıma gömölürken o da cinsel organıma yapışıyor.

O zor biri.

Benim

için.

"Şşşş, Ellie, sadece uyu. Ben burada olacağım."

Sözleriyle rahatlıyorum, zihnim kapanıyor ve kendimi onun önerdiği dinlenmeye bırakıyorum. Gardımı düşürüp uyumanın ya hayatımın en büyük hatası ya da tam olarak ihtiyacım olduğunu bilmediğim şey olduğunu biliyorum.

Yalnız uyanmak, sabahımın nasıl başladığını hayal ettiğim gibi değildi. Sadece kimse uyanmadan buradan gitmeyi planladığım için değil, kendimi terk edilmiş hissettiğim için de. Tekrar söylüyorum. Bunun mantıksız olduğunu anlıyorum. Lars'ın bana hiçbir borcu yok ama burada olacağına dair sözüne güvenmişim. Ben uyanana kadar benimle kalacağını düşünmüştüm.

Gözlerimi açtığımda perdeler aynı, odada parlayan ve görmeyi kolaylaştıran bir parlaklık var.

Lars'ın odası hatırladığımdan daha genişmiş. Dürüst olmak gerekirse, dün pek dikkat etmemişim, ama şimdi, günün ilk ışıklarıyla, onun

minimalist tarzda. Elbette yatak ve bir duvara yaslanmış uzun bir şifonyer var. Yanında büyük boy bir sandalye, arkasında küçük, minderli bir tabure ve ayaklı lamba yer alıyor. Rahat ve davetkâr.

Doğrulduğumda komodinin üzerinde bir not fark ediyorum. Lars'ın erkeksi karalamasını okuyorum, ayrıldığım için özür diliyor, ama işe çağırılmış ve fırında Damon ve benim için kahvaltı var. Çalar saatin saatine bakıyorum, bahse girerim Damon çoktan uyanmış ve nerede olduğumu merak ediyordur.

Kendimi gerçekten güvende hissettiğim tek arkadaşlığı mahvettim ve bunun için kendimden nefret ediyorum. Ağlamayı reddederek, Damon'ın ne kadar kızgın olduğunu görmek için onu aramaya gitmeden önce temizlenmek için banyoya giriyorum.

Sessizce aşağı inerken televizyonun sesini duyuyorum ve oturma odasına girmeden önce tereddüt ediyorum. Gürültü yaptığımın farkında değildim ama Damon beni görmek için geri döndü ve bir tür ödül kazanmış gibi sıırttı.

"Kahvaltı fırında!" O...neşeli mi?

"Kızgın değil misin?" Ses tonum yumuşamıştı ve o zaman uzaktan kumandanın sesini kapattı, ayağa kalktı ve yanıma geldi.

"Neden kızayım ki?"

Beni mutfığa götürüyor, fırından yiyecekleri alırken beni bir tabureye oturtuyor. Çırpılmış yumurta, domuz pastırması ve waffle tabağı ağzımı sulandırıyor.

"Çünkü burada değildim." Nerede olduğumu söylemekte tereddüt ettim. Belki de bilmiyordur? Bir kız umut edebilir.

"Babamla yattığın için mi demek istiyorsun?" Ben soluklaşınca homurdanıyor. "Ellie, kızgın değilim. Aslında, sen olduğunu fark etmeden önce seni tanıyor gibiydim."

"Ne?" Kafam çok karıştı.

"Sizinle tanıştıktan sonra babam garip davranmaya başladı. Cevaplar için ona baskı yaptım. Senden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Düne kadar değil." Tabağımı ısıttıktan sonra, biraz şurupla birlikte

Önümde. Hâlâ kafam karışık ve o da bunu yüzümden anlıyor olmalı. "Ellie, babam senden etkileniyor."

Yanaklarım hemen kızarıyor ve utancımı gizlemeye çalışarak başımı eğiyorum. Buna ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Ona. Çünkü yanılıyor olmalı.

"Bu konuda heyecanlıyım," diye devam ediyor. "Babam uzun zamandır yalnız. Senin yaşın ve babanın tutuklanmasına karışmış olması nedeniyle tereddüt ettiğini biliyorum ama eninde sonunda pes edecektir." O kadar rahat, sonuçtan o kadar emin ki.

"Düşündüğün gibi değil," diye cevap veriyorum. Lars'a olan çekimim beklediğim bir şey değildi ve asla harekete geçemeyeceğimi biliyorum. İstedğim gibi değil.

"Belki de değil, ama sadece söylüyorum, dün gecedен beri zorladığım şeyin bu olduğunu duymak beni üzmezdi." Omuz silkiyor ve izlemeye devam ediyor

Yemek yerken televizyon seyrediyorum ve söylediklerini düşünüyorum.

BÖLÜM 5

Lars

Paperwork, işimin en kötü kısmı ve izinli olmam gereken Cumartesi çoğunu alan şey. Günün ilk kısmı

Ellie'nin sosyal hizmet görevlisiyle konuşarak Hillard'ların evinde kızlarına neler olduğunu anlattım. Bana daha önce hiç şikayet almadıklarını ve Ellie'yi öylece çekip alamayacaklarını söyledikten sonra patlamaya hazırdım.

On sekiz yaşında ve nerede yaşayacağını seçebilmeli, tercihen benimle, ama hala okulda olduğu için işler biraz farklı yürüyor. Özellikle de hayatı alt üst olmuşken.

En hafif tabiriyle çok kızgıyım. Tek istediğim bunu onun için düzeltmek ama hayatım boyunca inandığım sistem yüzünden çaresizim.

Eve girdiğimde saat onu geçiyordu ve Damon ile Ellie'nin daha fazla film izlediklerini biliyordum. Oğlum bugün yaptıkları her şeyden beni haberdar etti ve şu ana kadar koltuk patatesi olmaktan öteye gitmediler.

Benim için sorun değil. Bu Ellie'nin güvende ve istediği yerde olduğu anlamına geliyor. Geçmiş hakkında daha fazla şey öğrendikçe, onu sevmesi ve değer vermesi gereken herkes için her zaman bir araç olduğunu daha iyi anlıyorum.

Annesi onu babasından para almak için kullanmış.

Babası öldürebilmek için onu gösteriş için kullandı.

Hillard'lar da onu bir maaş çeki olarak görüyor. Belki de umursuyorlardır; emin olamıyorum.

Öğrendiğime göre okul şimdi ona acıma projesi olarak bakıyor ve ben çok kızgınım. Liseden sonraki eğitimi için para toplamak amacıyla okulda bir kermes düzenlemeyi ve daha fazla insana ulaşmak için hayatı hakkında bilgi yaymayı planlıyorlar. Onların merhametini kazanmak için. Bundan nefret edecek.

"Şşşt," diyor Damon, bir yarış filmi oynarken koltukta uzanmış uyuklayan Ellie'yi işaret ederek. "Yine de onu yatağa götürmelisin." Her şeyi çözmüş gibi sırtıyor.

Geceyi yine Ellie'ye sarılarak geçirmeyi ne kadar istesem de, dün gece çok baştan çıkarıcıydı ve yapamam. Kalçalarının arasından kayarak amının derinliklerine, tam da ait olduğum yere yerleşmekten kendimi alıkoyamayacağım.

Yüzündeki hayal kırıklığına uğramış görmezden gelerek, "Duş alacağım," diye cevap veriyorum.

Yapmak zorundayım yoksa pes edebilirim ve bunu Ellie'ye yapamam. İnsanlar beni ondan faydalanmakla suçlamadan ve ona söylenebilecek iğrenç şeyler olmadan da işler yeterince kötü zaten. Bu hayatta yeterince incindi; buna bir de ben sebep olamam ve olmayacağım.

Yatak odamın kapısını kapatarak kıyafetlerimi çıkardım ve duşa girdim. Stresli bir gün ve zor bir gece geçirdiğim için gerginim, Ellie yatağımdayken ona olan açlığımı gideremiyorum ve duşa girecek zamanım da yoktu.

Sıcak suyu hafif bir soğuk karışımıyla patlatarak spreyin içine giriyorum ve kendimi temizlemeden önce masaj jetlerinin gün boyu çalışmasına izin veriyorum. Sabun vücudumdan aşağı kayarken, ellerim onu ovarken ve duşun sıcaklığı, hepsi aletimin büyümesi için mükemmel bir fırtına. Sahip olamayacağımız bir şey için yalvarmak. Onsuz yaşamayı hayal edemeyeceğimiz kadar yasak bir şey.

Ancak duşta ona sahip olabilirim. Ellie burada benim olabilir ve onu dizlerinin üzerinde, ağızı açık, gözleri ona sikimi yedirmem için yalvarırken hayal edebiliyorum. Çok canlı. Ağızının sıcaklığı, dudaklarının yumuşaklığı, beni en sevdiği lolipop gibi yalarken dilinin sertliği.

Neredeyse çok gerçek ve rüya görmediğimden emin olmak için gözlerimi zorla açıyorum.

Elimi horozumun etrafına sarılmış bulduğumda, hayal kırıklığı neredeyse azgın piç kurusunu solduruyor. Kökten uca kabaca okşayarak, Ellie'nin beni emdiği görüntüsünün ateşimi körüklemesine izin veriyorum.

"Siktir, tatlım, babanı iyi bir kız gibi em." Okşarken inliyor, diğer başını okşadığımı hayal ediyorum, başını geriye itmek için saçlarının gevşek tellerini tutuyorum. "Bak bu siki ne kadar iyi alıyorsun. Ne kadar iyi bir kızsın." Ses tonum odanın sessizliğinde sertleşiyor.

Elimi yukarı aşağı daha hızlı hareket ettirirken, onun nefes nefese inlemelerini ve ağızının emişini hayal ediyorum. Ayak parmaklarım kıvrılırken kığım sıkılıyor ve muhtemelen alt katta duyacakları yüksek bir böğürtü çıkarıyorum. Yine de umurumda değil. Bu hayatımın en iyi orgazmıydı. Ancak boşa giden tohum egomu biraz söndürüyor çünkü Ellie'nin rahminde kök salmasını, onun ve benim mükemmel karışımımı yaratmasını tercih ederim.

"Siktir."

Suyu kapattıktan sonra yatağı girmeden önce vücudumu zar zor kuruladım, bu sabah vurulmayı tercih edeceğim kadar acı veren şiddetli bir ereksiyonla uyandığımdan daha fazla hayal kırıklığına uğramıştım.

Tek düşünebildiğim Ellie'yi becermek. Bu bir bağımlılık haline geldi ve bırakabilir miyim bilmiyorum. İstiyor muyum bilmiyorum.

Alt kattaki kızın düşünceleri oynasırken, elim tekrar sertleşen sikime gidiyor ve yarı uykuya dalana kadar okşuyor.

Uyandığımda, kapı sessizce açılıp kapanırken havada bir değişiklik olduğunu fark ediyorum.

Yine geldi.

Hafifçe burnunu çekmesi beni onun sıkıntısından haberdar ediyor ve yatağa varmadan önce yorganı onun için geri çekiyorum. Yorganı aşağı itmeye çalışana kadar fark ettiğini sanmıyorum. Tekrar yatağın kenarına yerleşene kadar hareketsiz ve sessiz kalıyorum.

Ben onu tekrar göğsüme bastırmadan önce battaniyeyi vücudunun üzerine çekmeye fırsat bulamıyor. "Neden ağlıyorsun?" Burnumu boğazına sokarak açıkta kalan etini öpüyorum ve tüylerimin diken diken olduğunu fark ediyorum.

"Bazen kâbuslar görüyorum," diye fısıldıyor, bana doğru dönerken hafifçe göğsüme dokunuyor.

Üstünde yuvarlanırken, sızan sikim kalçasına sürtünüp amını ararken nefes aldığını duyuyorum. Bu gece üzerinde sadece bir tişört ve külot var - dün gece şort giymişti - bu da karşı koymamı imkânsız hale getiriyor.

"Ne hakkında?" Gerçeği söylesem de de yarı yarıya.

"Babam." Bacakları benim için açılıyor ve aletim onun göbeğine yerleşiyor. Hemen benim için ıslandığını hissediyorum. *Şükürler olsun.*

"Babam sana bunu unutturabilir mi?" Ebeveyn ismini kullandığımda inliyor.

"Baba?" Aletim zıplıyor ve kalbim küt küt atıyor.

"Evet, tatlım, babacığım." Geri çekiliyorum, gözlerini zar zor seçebiliyorum ama vücudunun vızıltısını hissedebiliyorum ve bundan hoşlandığını biliyorum. "O lanet kapıyı açtığın andan itibaren seninle ilgilenmek istedim. Hayatındaki baskın erkek olmak istedim. Sıkı bir ele ihtiyacın olduğunu biliyordum ve şimdi sana istediğin her şeyi vermeyi planlıyorum."

"Tamam." Onun yumuşak anlaşması aletimin zonklamasına neden oluyor.

Tanrım, o gerçek mi? Bana hep istediğim şeyi mi veriyor?

"Babana daha önce bir erkekle ne kadar ileri gittiğini söyle?" Kasten erkek demiyorum çünkü biriyle birlikte olduğuna inanmayı reddediyorum.

Parmakları göğsümü tırmalıyor ve bana endişeyle cevap verirken gözleri kısılıyor, "Hiçbir şey yapmadım."

"Öpüşmek mi?" Başı sallanıyor. "Sevişmek, dokunmak?" Gözlerimiz kısa süreliğine buluşurken dişleri dudağını kemiriyor. "Tamamen saf mı?" Umarım ses tonumdaki minnettarlığı fark eder çünkü içim minnettarlıkla dolu. Daha önce hiç bakireyle birlikte olmamıştım. Hiç tamamen el değmemiş biriyle tanışmamıştım. Ve işte o, sanatımı öğretmem için mükemmel bir tuval.

"Oh, tatlım, baban sana erotik zevk sanatını öğretirken çok eğlenecek."

"Kızgın değil misin?"

"Tanrım, hayır. Bu bir hediye. Yemin tüm hayatımı sana değer vererek geçireceğim." Kalçaları kalkarken sözlerime mırıldanarak karşılık veriyor ve tek kelime etmeden beni daha da içine davet ediyor. Kadına dokunulmamış olabilir ama vücudu tamamen

ne yapacağının farkında.

"Seni öpeceğim." Dolgun dudaklarını parmağımla çiziyorum. "Benim için biraz açılmanı istiyorum ve dilim seninkine değdiğinde benimle birlikte hareket et, tamam mı?" Ben eğilirken hevesle başını sallıyor.

İlk dokunuşumuzun tadını çıkararak derinden inliyorum, ses aramızda titreşiyor ve o da iç çekiyor, keyfi belli. Daha fazla baskı uygulayarak öpüşürken hızla nefes alıyorum, dudaklarımız daha fazla yakınlık için daha derine itilirken heyecanımı gizleyemiyor ya da bastıramıyorum.

"Böyle mi?" Nefes nefese sorduğu soru, bacaklarının arasına dalıp ona gerçek zevki göstermek istememe neden oluyor.

"Evet tatlım, aynen böyle ve nasıl istersen. Birlikte yapmak istediğimiz hiçbir şey yanlış değildir, tamam mı?" Sadece başını sallıyor. Ben daha sert bir tonla konuşuyorum. "Kelimelere ihtiyacım var, Ellie."

"Evet, baba." Ağzından çıkan kelimeyle neredeyse boşalıyordum. Bunu söylediğini duymaya ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim.

"Yatak odasındaiken bana hep böyle sesleneceksin. Anladın mı?" Artık zar zor tutunuyorum.

"Evet, baba." Sesi bu sefer daha kendinden emin ve ben de onun kapalı yarığının her tarafına pre-cum sızdırıyorum. Oraya girmek için sabırsızlanıyorum.

"Bana dilini ver, bebeğim."

Dudaklarını hafifçe ayırarak eğiliyor ve dilim dudağına değdiği anda daha da açılarak bana tam olarak istediğimi veriyor. Dillerimiz önce nazikçe birbirine değiyor, her an daha da sertleşiyor, tıpkı benim onun dar kılıfında sikime ihtiyaç duyduğum gibi, onları ağzımızın içine sokup çıkarıyor.

"Sana yapmak istediğim lanet şeyler." Öpücük daha kirli, daha özensiz büyüyor ve tek düşünebildiğim, onun amını nasıl istediğim. Kirli ve ahlaksız.

BÖLÜM 6

Ellie

. Bedenim bir kibrit çakışıyla patlamayı bekleyen bir fişek gibi. Lars'ın söylediği her şey, bana dokunuşu, o

Vücudumun haritacısı. Dünyadan sakladığım kıvrımları ve yarıkları öğreniyor, her seferinde bir erojen bölgeyi keşfediyor ve keşfettiklerini hissetmek için sabırsızlanıyorum.

"Bana söyleyecek misin?" Cesur sorum yüzüne yırtıcı bir sırıtış getirdi.

"Tatlım, sana daha iyisini yapacağım. Sana göstereceğim." Sesi derinleşiyor, sertleşiyor ve ben her şeyi istiyorum, beni korkutabilecek şeyleri bile. Daha önce hiç benimle bu kadar uyumlu biri olmamıştı. Beni bu kadar önemseyen biri.

"Bunu gerçekten çok isterim baba."

Ona bu ismi her söylediğimde vücudunun bana daha fazla baskı yapmasını seviyorum. İlk başta gergindim. Babamla ilgili sorunlarım var, buna şüphe yok, ama ona bu şekilde hitap etmenin beni çağırdığını da inkar edemem.

"Sen çok iyi bir kızsın." Dudakları çenemde gezinirken, eli gömleğimi başımın üzerinden geçirip karanlıkta bir yere fırlatana kadar yukarı itiyor.

Vücudumda aşağı doğru ilerliyor, giderken nazikçe öpüyor ve ısıyor. Göğsümde durduğunda, dudaklarını meme ucuma doladığında hissettiklerime hazırlıksızdım. Vücudum bir renk cümbüşü içinde tutuşuyor, beni nefessiz bırakıyor ve daha fazlası için nefes nefese bırakıyor.

Boğazımın derinliklerinde bir tepe noktasını emerken diğerini sıkıştırıp çekerken kıpırdamadan duramıyorum. Çok yoğun, çok fazla zevk. Vücudum az önce olanları kabullenmekte zorlanırken, koparılıp dünyaya geri çekilen küçük yıldızlara dönüşene kadar gözlerim kamaşıyor.

"O da neydi?" Lars vücudumu tekrar öperken nefesimi tutamıyor gibiyim, karnımı sinirle sıkan seksi bir şekilde kıkırdıyor.

"Bu, tatlım, bir orgazmdı. Sinirlerin kendinden geçmenin en coşkulu halini yaşarken bir patlama gibi hissettiren bir zevk yumağı. Hoşuna gitmedi mi?" Başını merakla eğiyor.

"Tabii ki yaptım," tısladım, nefes nefese kalmıştım ve aksini düşündüğü için hakarete uğramıştım. "Daha fazla mı istiyorsun?"

"Bu çok saçma bir soru." Ona ters ters bakıyorum, şu anda bu kadar ukala görünmesini hem seviyor hem de nefret ediyorum.

Bir el aramıza giriyor ve ben ne yaptığını sormadan külotum yırtılıyor ve sert boyu ilk kez sırlıklam ve şişmiş nether bölgelerime baskı yapıyor.

"Oooo," diye inliyorum yatağın içinde erirken, bundan sonra olacıklara hazırım. "Seni hissetmeyi seviyorum." Gözlerim düşüyor, sanki uyuşturulmuş gibi hissediyorum. "Sert ama yumuşak." Kalçaları yavaşça sallanmaya başlıyor ve sikiğin başı klitorisime çarptığında neredeyse yerimden sıçırıyorum. O kadar hassas ki.

Tekrar yapıyor ama bu sefer hareketsiz kalıyorum, Lars beni kıvrandırmak amacıyla seksimde aşağı yukarı kayarken hareket edemiyorum.

"Her seferinde şaşırmış gibi bakman, göğsümü zaferle dövmek istememe neden oluyor." Eğilip bir meme ucunu ısıyor. "Çok hassassın amına koyayım."

"Sen, sen..." Düşüncelerimi aktarmaktan korkarak cümleyi havada bırakıyorum.

Bir dizinin arkasından tutarak omzunun üzerinden kaldırıyor ve kulağıma doğru eğiliyor, "Şimdi seni becerecek miyim?" diye sorarken siki girişime dayanmış durumda. Sadece başımı sallayabiliyorum. "Evet, Ellie, baban şimdi iddiasını ortaya koyuyor."

Her seferinde acı verici bir santim içeri kayıyor. Ağlamak ve durması için yalvarmak istiyorum, aynı zamanda daha hızlı hareket etmesini talep ediyorum. Bana acı çektiirmeden bekaretimi bozmasını beklemek acı verici. O da çok büyük. Yatağa girmeden önce onu görmemiş olmam muhtemelen iyi bir şey.

"Lütfen, baba, lütfen." Yanlarını tırmalarken ne için yalvardığımı bile bilmiyorum.

"Babana ne istediğini söyle, küçük Ellie. Ona bu amcığın sikilmesini ne kadar çok istediğini söyle. Buna ne kadar ihtiyacın olduğunu."

Tüm cesaretimi toplayarak, onun istediğini yapmak için kendimi zorluyorum. "Becer beni baba, iyi hissettir. Lütfen, lütfen, lütfeneeee." Son kelimeyi mırıldanıyorum çünkü tek bir hamlede içeri giriyor, kızlık zarımı yırtarken içimde bir yere çarpıyor ve sanki Noel sabahıymış ve Noel Baba beni şımartmış gibi bedenimi aydınlatıyor.

"Oh, kahretsin, Ellie, bu kadar sıkı olduğun için babamın sikini kıracaksın." İnliyor, yüzünü boynuma gömüyor. "Gevşe tatlım, hareket edemiyorum." Sesi çok acı çekiyor gibi geliyor, ben de dediğini yapmaya çalışıyorum ama daha da sıkılaşıyorum. "Siktir!" diye bağırıyor ve içimi kaplayan bir sıcaklık hissediyorum. "Kahretsin, bu mükemmel küçük amcığın içine güzel ve derin bir şekilde geliyorum. Kıpırdama, Ellie. Nefes bile alma."

Talepleri karşısında dudağımı ısıırıyor, gözyaşlarımı durdurmaya ve onu hayal kırıklığına uğrattığım korkusunu bastırmaya çalışıyorum. Ne yaptığımı bilmiyorum; o da bunu biliyor ama her şeyi yanlış yaptığımı düşünmekten kendimi alamıyorum.

"Özür dilerim baba," diye hıçkırıyorum, kaybetmeme ramak kalmışken. "Ne için?" Sesi çok kızgın geliyor.

"Her şey," diye mırıldanıyorum. "Her şeyi yanlış yaptığıma inanamıyorum."

Kıçımda üç sert şaplak hissederken bir el boğazımı sıkıca sarıyor. "Kapa çeneni Ellie, sadece kapa ." Kalçaları hareket etmeye başlarken boğazımı ısıyor. Artık ağlamayı durduramıyorum.

Beni boğmakla tehdit eden bir ritim yakaladığında, gözlerimiz buluşacak şekilde yukarı itiyor. Konuşmaya başladığında eli boğazımda sıkılıyor. "Hiçbir şeyi yanlış yapmadın. Tam tersi, amın o kadar iyi ve saf ki boşalmadan duramadım. Hissettiğin o sıcaklık, meninin olgunlaşmış rahminin içinde kendi yolunu bulmasıydı." Açıklamasında çok sertti.

"Öyle mi?" Şaşırdım ve ne diyeceğimi bilemedim.

"Evet, tatlım. Eğer bir mucize olur da gün doğana kadar hamile kalmazsan, bu denemediğin için olmayacak." Vücudumun bu yabancı müdahaleye uyum sağlamasına izin vererek itişini hafifletiyor.

." Daha önce anlayamadığım şeyi tekrar ediyorum. "Hamile." Yüzünde şeytani bir gülümseme beliriyor. "Bir bebek." Fısıltıyla çıkan sözcükler yarı dehşet yarı heyecanla söyleniyor. "Henüz buna hazır mıyım bilmiyorum." Dürüstlüğü onu duraksatıyor ve yine yanlış bir şey söylediğinden korkuyorum.

"Sorun değil, Ellie." Saçlarımı yüzümden geriye doğru fırçalayarak alnıma bir öpücük bırakıyor. "Bir dahaki sefere korunacağım, sonra ne yapacağımıza karar veririz."

"Bunu benim için yapar mısın?"

Seks ve partnerler benim için yeni olsa da, çoğu erkeğin bu kadar düşünceli olmayacağını biliyorum ve duyguların kabarması nefes almayı zorlaştırırken, bu adamın nasıl olup da kapılmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum.

"Senin için her şeyi yaparım." Yumuşak bir sesle söylediği bu sözler, dünyada herkesten çok güvenebileceğim tek kişinin o olduğuna karar vermek için ihtiyacım olan tek güvence.

"Aramızda hiçbir şey olsun istemiyorum," diye fısıldıyorum öpüşürken. Dudaklarındaki gülümsemeyi yeniden hissederek onu bedenime daha sıkı sarıyorum.

Yorumumu beğendiğini anlamak için tek ihtiyacım olan şey onun inlemesi.

"Gözlerini kapat ve babanı hisset, tatlım." Ellerimi kavrayarak başımın üzerine kaldırıyor ve bir eliyle beni sabitlerken diğer eliyle çenemi kavrayıp derin bir öpücük için eğiliyor.

Dili, sikinin amımda kaydığı ritme uygun olarak ağzıma girip çıkıyor. Erotik ve büyüleyici. Bağımlılık yapıyor ve sorumsuzca. Daha fazlasını istiyorum. Lars'ın sunduğu her şeyi istiyorum ve aynı anda ona her şeyimi vermek istiyorum.

"Baba," diye nefes alıyorum. "Ah, babacığım," diye haykırıyorum amım onun aletinin etrafında kasılırken. Vücudumun tepkisini kontrol altına alamayınca içimden sıvı fişkırıyor ve bunun normal olup olmadığını umursamayacak ya da endişelenmeyecek kadar kendimden geçmiş durumdayım.

Çok iyi hissettiriyor.

"Tekrar Ellie, baban için tekrar fişkirt." Ağırlığıyla beni eziyor, ayaklarını kaldıraç için yatağa gömüyor ve içime öyle güçlü giriyor ki her hamlede yatakta yukarı doğru hareket ediyoruz.

Zevk inanılmaz derecede yoğun ve gözlerimi açtığımda beyaz yıldızlar görüyorum. Başım dönüyor ve ağırlıksızım ama Lars durmuyor. Vuruşları daha çılgınca, daha güçlü hale geliyor ve vücudumun serbest düşüş gibi sallanmasından ve buluttan buluta zıplamasından başka hiçbir şeye konsantre olamıyorum.

Kafam iyi.

"Baba, acıyor." Zevk o kadar yoğun ki artık acı veriyor.

"Bekle tatlım, babanın senin içine derinlemesine boşalması gerekiyor. Sikimin rahmini öpmesi gerek. Bunu istiyorsun, değil mi? Babanın seni terk edemeyecek kadar içine girmesini?" İçimden bir inilti kopuyor ve amım öyle bir gevşiyor ki, sanki içime bir horoz daha sığdırabilirmiş gibi hissediyorum ve buna bayılıyorum.

Bir şekilde daha da derine iniyor. Olabildiğince derine ve bir tutam acı beni öyle bir orgazm çılgılığı attırıyor ki, kendi salıverilişini haykırışını dinlerken bayılıyorum.

BÖLÜM 7

Lars

Damon karşımda öyle bir sırıtışla oturuyor ki, başka bir adamda olsa dişlerini boğazına geçirirdim.

"Ona tek kelime bile etme." Omlet için biber doğramakta kullandığım bıçağı ona doğrultuyorum. İki parmağını dudaklarına götürüyor ve meşhur anahtarı fırlatıp atıyor. "Güzel."

"Ona zarar vermeyeceğimi biliyorsun, değil mi baba? Yeterince şey yaşadı ve ben bunlara bir yenisini eklemek istemiyorum." Biraz somurtuyor ama gözlerindeki ışıltıyı görüyorum; balık tutuyor.

"Bilerek yapmayacağını biliyorum. Ama kızlar erkeklerden farklıdır. Bu konu hakkında konuşmak ya da kendisiyle dalga geçilmesini istemeyecektir. Ellie bunun onunla benim aramda kalmasını isteyecektir." Bu kez daha ciddi bir şekilde başını sallıyor. "Bu öğleden sonra birkaç saat ortalıkta görünmemeni istiyorum. Onunla konuşmam gereken bazı şeyler var ve sadece ikimiz olursak daha iyi olacağını düşünüyorum."

"Ne gibi?" Soracağını biliyordum.

"Çoğunlukla geçmiş. Annesine ne olduğu konusunda karanlıkta bırakıldığına inanıyorum. Ona gerçeği anlatmam gerekiyor. Ayrıca en son koruyucu ailede neler olduğunu ve babasının ellerinde nelere katlanmak zorunda kaldığını da tam bilmem gerekiyor."

Ellie gibi tatlı ve masum birine nasıl zarar verilebildiği beni hâlâ şaşırtıyor. Yine de eski acılar her zaman bir anı olarak kalacak ve ben onun iyileşmesine yardımcı olmak istiyorum.

"Tabii baba. Akşam yemeği için eve hamburger getireyim mi?" Tam kapı zili çalarken teklifini kabul ediyorum. "Ben hallederim," diyor ve bir dakika geçmeden kadının sesini duyuyorum.

Eski karım.

Kyla delinin teki ve ben ondan boşanmadan ve çocuğumuz Damon için uzun ve pahalı bir velayet savaşı vermeden önce bir yıl bile dayanamadık - o sırada hala hamileydi.

"İyi bir zaman değil, Kyla," diyorum eve girerken ayakkabılarının şakırdadığını duyduğumda. Damon ona tahammül ediyor ama benim gibi kapıyı yüzüne çarpmakta zorlanıyor.

"Hep böyle söylüyorsun, sevgilim." Şurup gibi tatlı sesi bana bir şeyler olduğunu haber veriyor.

"Ne istersen hayır."

Damon on iki yaşlarındayken ona boyun eğmeyi bıraktım. Mahkeme Damon'un kiminle yaşamak istediğine karar verecek yaşta ve olgunlukta olduğuna karar verene kadar onu bana karşı kullanmaya çalıştı. Artık mahkemede benimle mücadele edemiyordu, ben de Damon'la görüşmesi söz konusu olmadığı sürece isteklerine evet demeyi bıraktım.

Benimle tam zamanlı yaşamayı seçtiğinden ve onu ne zaman göreceği konusunda söz sahibi olduğundan beri geçen altı yıl içinde, onu birkaç kez birkaç saatten fazla görmedi. Yaşlandıkça onu daha az görmeye başladı çünkü onun manipülasyonlarından ve olgunlaşmamışlığından o bile bıktı.

"Sadece birkaç bin dolara ihtiyacım var" diyor, sanki bana hava durumunu soruyormuş gibi.

"Hayır." Ne için paraya ihtiyacı olduğunu sormayı yıllar önce bıraktım. "Hadi ama Lars, bana borçlusun-"

Damon mutfaka giriyor. Bu yüzden söyleyeceklerini yarıda kesti. Ne yazık ki Damon ve beni mahkemeye geri götürmemesi hakkında olacağını biliyordum.

"Hayır dedi," diye homurdandı Damon.

İlginç. Oğlum genellikle tartışmalarımıza karışmaz.

"Tatlım, yetişkinlerin işine karışmaman gerektiğini çok iyi biliyorsun." Patronluk taslayan tonu çocuğun pek hoşuna gitmez.

"Yetişkinler mi? Nerede? Tek gördüğüm babam." Ses tonundaki sertlik beni gururlandırıyor.

Bir yıl önce olsa, annesine saygı duyması için ona bağırdım. Artık on sekiz yaşında ve teknik olarak bir yetişkin olsa da, bunu yapmamamın nedeni bu değil. Damon son birkaç ayda aşırı olgunluk gösterdi ve ben de gerektiğinde ona müsamaha gösteriyorum.

"Lars!" Kyla yardım için bana baktı.

Öfkeyle ellerimi havaya kaldırdım. "Cevabımı duydun, sonra da oğluna patronluk tasladın. Benden ne beklediğini bilmiyorum Kyla ama böyle bir şey olmayacak ve Damon'a benim yanımda saygıdan daha azıyla davranamazsın."

Yüzü öfkeden kırmızının çirkin bir tonuna dönüşüyor. "Onu bana düşman ettin. Bunca yıldır senin yüzünden benden nefret eder hale geldi!"

Bağırışlar yapmamasını umduğum şeyi yaptı ve Ellie'yi aşağı indirdi. Her ne kadar yanına gitmek istesem de gidemeyeceğimi biliyorum. Şu anda olmaz, çünkü gidersem Kyla çılgına döner ve daha fazla zarar verir. Neyse ki Damon

onu Kyla'dan sanayeler önce fark ediyor ve genç kadının bana gelmesini engellemek için harekete geçiyor. Damon bir kolunu beline dolayıp kulağına bir şeyler fısıldarken normalden daha fazla yaklaştığında yüzündeki şaşkınlığı fark ediyorum. Sesi soluğu kesiliyor ama tutuyor. "Kim bu?" Kyla onu baştan aşağı süzüyor, hafif dağınık saçlarını ve bol gömleğini eleştiriyor, orman yeşili taytına kaşlarını çatıyor

vücudundan söküp atmak istememe neden oluyor.

"Anne, bu Ellie. Ellie, bu benim annem, Kyla." Damon'ın çenesi öyle bir sıkılıyor ki, dişini kıracak diye endişeleniyorum.

Hazırlanmakta olan kahvaltıyı tabağa koyup omleti ikiye böldüm ve onlara iki çatal uzattım. Kyla'nın şu anda ne düşündüğünü çok iyi biliyorum. O Ellie benim oğluma ait.

Ellie'nin düşündüklerinden daha çok nefret ediyorum. Onu . Ekmiyorum.

Onu, şu anda başka bir kıtada olmasını dilediğim o boş orospudan korumaya çalışıyorum. Zihninin çalıştığını ve nasıl ilerleyeceğine karar vermeye çalıştığını, Damon'ın hayatında başka bir kadın olduğunu öğrendiğini ve bundan hiç hoşlanmadığını görebiliyorum.

"Ellie." Kyla bayıldığım bu ismi öyle bir kınamayla söylüyor ki, genç kadına saldırmasına neden olacak bir şey söylememek için dilimi ısırarak zorunda kalıyorum. "Bu artık senin kız arkadaşın mı?" Sorusu Damon için ama gözleri Ellie'nin çenesinde sakalımdan kaynaklanan hafif sürtünmeye takılıyor. Neyse ki Damon sakallarını uzatmaya çalışıyor da kızarıklığı kimin bıraktığı anlaşılmıyor.

"Evet, anne." Bu sefer çenem sıkıştı ve başka bir adamın ona sahip çıktığını duyunca kıskançlığımı dizginlemekte zorlandım. *Tanrım*, bu tam bir karmaşa.

"Gitmeliyim," diye fısıldıyor Ellie, odaya girmeden önce oluşan gerginlikten habersiz değil. Muhtemelen dün gece yaptıklarımız ve ona verdiğim sözler göz önüne alındığında, hak iddia etmediğim için incinmiş durumda.

Damon hızla bana bakıyor ve ben de hafifçe başımı sallıyorum. "Ben seni götürürüm," diyor arkadaşına gülümseyerek ve Kyla başka bir şey yapamadan ya da söyleyemeden onu götürüyor.

"Hoşça kal, Ellie." Kyla parmaklarını kadınıma doğru oynatıyor ve ben onları kırmak istiyorum.

Bir kadına karşı şiddet içeren düşüncelerim şok edici ama tetikleyici olan Kyla'nın tutumu. Ona karşı olan hislerimin kokusunu bile alırsa

Genç kadın, yırtıcı bir hayvan gibi saldıracak ve Ellie'ye zarar verecek. Onu bundan kurtarmak için her şeyi yaparım.

BÖLÜM 8

Ellie

(Fiziksel acının yanında duygusal acıyı da dindirmek tahmin ettiğimden daha zormuş. Damon eve dönüş yolunu babasının neden böyle davrandığını açıklayarak geçirdi.

Annesinin yanında nasıl davrandığını ve beni daha fazla travmadan koruma çabasını takdir etsem de, kendi başımın çaresine bakabilirim.

Babamın tutuklanmasından bu yana herkes bana cam gibi davranıyor, kırılabilir olduğumu varsayıyor ama değilim. Kırılganım elbette, çünkü bana yıllarca eziyet eden adam güvenimi yıktı ve beni defalarca mağduriyete sürükledi. Ama güçlüyüm. Güçlü olduğumu biliyorum. Annemin ölümünden, evlatlık sisteminden ve korkunç bakıcılardan, okuldaki zorbalıktan... kendi kendime duyduğum şüpheden ve şeytanlarımdan kurtuldum. Ama bunu her gün yapıyorum. Savaşıyorum ve asla pes etmiyorum.

Hiç istememiştim.

Bugüne kadar.

Lars'ın reddi acımasızcaydı. Sanki bir neşterin stratejik olarak her ana atardamarı kesmesi ve yavaşça kan kaybından kurumama izin vermesi gibiydi. Bundan nefret ediyorum.

"Ellie, hayatım, hafta sonun nasıl geçti?" Çantam omzumda eve girerken Clara soruyor. Selamlaması içten ve samimi, yüzüme sahte bir gülümseme yerleştirmemin tek nedeni de bu.

"Güzel, film izledik, pizza yedik ve çok geç yattık." Umarım benim yanlış hikayemi kabul eder.

"Çok sevindim. Bu hafta için yemek hazırlarken bana yardım etmek isteyebileceğini düşünüyordum. Fırında pastırmalı ve peynirli ziti, kahvaltılık burrito, muzlu somun ve yeni bir ekşi mayalı ekmek tarifi denemeye ne dersin? Lanet olası ekşi mayayı asla beceremiyorum."

Çok umutlu. Benim burada olmamı ve Carly'nin onunla yapmayı reddettiği kız kıza kaynaşmayı ne kadar sevdiğini görebiliyorum.

"Çok isterim. Önce hemen duşa girebilir miyim?" Gerçekten istemiyorum. Yatağa gidip önümüzdeki beş gün boyunca ağlamak isterdim ama bunun bana bir faydası olmayacağını bildiğim için daha sağlıklı olan seçeneği tercih ettim.

"Harika! Sana öğle yemeği hazırlayayım. Hindili sandviç kulağa hoş geliyor mu? Taze portakal da aldım. Biraz keseyim." Ben cevap veremediğim ne yapacağını konuşarak uzaklaşıyor.

Annem de aynıydı, beni her zaman onunla bir şeyler yapmaya davet eder, listelerini yapmak için yüksek sesle konuşurdu. Sevdiğimden daha azını hissetmeme asla izin vermezdi. Clara ile bu kadar çok zaman geçirmek onu özlememe ve birlikte geçirdiğimiz zamanın değerini daha da iyi anlamama neden oluyor.

Yavaşça nefes vererek merdivenleri çıkmaya başladım, odama gidip kıyafetlerimi değiştirdim ve yeni bir havlu aldım. Odama istediğim her şeyi yapabileceğim, onu kendime ait kılabilirim söylendi ama ben dokunmak istemiyorum. Ne anlamı var ki? Mezuniyetten sonra burada olmayacağım. Kampüste konaklamayı da içeren mükemmel bir bursla Briarwood Koleji'ne kabul edildim bile. Orayı evim yapacağım.

Carly yatak odasının kapısından, "Bakın kedi ne getirmiş," diye alay ediyor. Onu görmezden geliyorum ve o ederken banyoya giriyorum. "Basketbol yıldızı için bacaklarını açmayı bitirdin mi?"

Ona zaman ayıracak her oyuncuyu gözüne kestirmiş durumda. Bence Damon bunu yapmayan birkaç kişiden biri ve arkadaş olduğumuzu bilmek onu rahatsız ediyor.

"Seni gördüğüme sevindim Carly." Böyle bir nefrete karşı hayatta kalmanın tek yolu medeni olmak ve bu da nedense onu kızdırıyor.

Hırlayarak bir ayağını yere vuruyor ve beni rahat bırakırken kapısını arkasından çarpıyor.

Saçlarımı şampuanlamaya başlamadan önce sıcak spreyn altında birkaç dakika geçiriyor, aşırı çalışan kaslarımı gevşetiyor ve neden bu kadar ağrılı olduklarını unutmaya çalışıyorum. Lars'ın vücudumun her yerinde bıraktığı izleri görünce gözlerim doluyor ama onları geri itiyorum. Şu anda ağlamayı reddediyorum, bunun yerine gece herkes uyurken ve bu konuda beni sorgulamayacakları zamana kadar beklemeyi seçiyorum.

Başından beri aramızdaki ilişkinin yanlış olduğunu biliyordum. Lars benim gibi bir kızı asla istemezdi. Bir polis şefi ve bir seri katilin kızından harika bir aşk hikayesi çıkmaz.

Suyu kapatmadan önce kendime birkaç dakika izin verip dışarı çıkıyorum ve giyinip saçımı örmeden önce kurulanıyorum. Bundan daha fazlasını yapacak gibi hissetmiyorum. Banyoyu temizleyip eşyaları yerleştirdikten sonra Clara'nın yanına, mutfığa dönüyorum ve ihtiyacımız olan her şeyi çıkarıyorum.

"Ben plan yapmayı bitirene kadar ye."

Bir bardak ahududulu tatlı çay ile bir tabakta sandviç ve kesilmiş bir portakal koyduğu masada otururken, ilgilenilmenin tadını çıkarma şansını yakalıyorum. Duygularımla savaşıyorum çünkü zaten aşırı yüklenmiş durumdayım ve başarısız oluyorum.

Bir de baktım ki Clara beni sımsıkı kucaklıyor ve yatıştırıcı bir şekilde konuşuyor. "Ah sevgilim, bir türlü rahat edemiyorsun, değil mi?" Gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzüme bakmak için geri çekiliyor. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Hangi kısmı, alaycı bir şekilde sormak istiyorum.

"Benim annem de senin gibiydi." İfademi bir iltifat olarak kabul ederken bana göz kamaştırıcı bir gülümseme veriyor. "Onu çok özledim ve buraya gelene kadar ne kadar özlediğimi fark etmemiştim."

"Oh, Ellie, bu kadar kısa bir ömürde bu kadar çok kalp kırıklığı yaşadığın için çok üzgünüm. Bu senin için adil değil." Ellerimi sıktı ve bana

Uzun zamandır ihtiyacım olduğunu fark etmediğim bir destek.

"Beni gerçekten seven tek kişiydi ve bazen keşke o kazada ölen babam olsaydı da o olmasaydı diyorum." Clara'nın yüzündeki şaşkın ifade sözlerime pişman olmama neden oluyor. "Bunu söylemek korkunç, değil mi?"

Cevap vermesi bir dakika sürüyor ve ben kaçmamak için mücadele ediyorum. "Korkunç bir şey değil ama Ellie, annenin kaza geçirdiğini kim söyledi?"

"Babam."

"Oh, tatlım... Ellie. Onu öldüren babandı. Bu yüzden küçükken sistemdeydin. Onun cinayetinden yargılanıyordu." Ciğerlerimdeki tüm hava çekildi ve kendimi enayi yumruğu yemiş gibi hissettim.

"Ne?" Kısa bir nefesle tıslıyorum.

Bu doğru olamaz. Onu bulmakta zorlandıklarını hatırlıyorum. Ne zaman sorsam sosyal hizmet görevlisi bana öyle söyledi. Beni ziyaret edebilmesi için ebeveynlik derslerinden ve geçmiş kontrollerinden geçmesi gerektiği söylendi. Sonunda velayeti aldığı anda, hemen Nevada'dan Florida'ya taşındık. Bildiğim ve sevdiğim her şeyden uzağa. Annemden uzağa. O zamanlar acı veriyordu ama elimden bir şey gelmiyordu.

"Evet. Olaydan günler sonra tutuklandı. Duruşma hızlı bir şekilde gerçekleşti çünkü kaçma riski vardı ve savcının elinde onu tutuklu tutmak için yeterli delil yoktu. Mahkum edilmemesi onun açısından bir şans eseri oldu."

"Ama..." Kaşlarım çatıldı. "Hayır, bir araba kazası geçirdi. Kız kızı geçirilen bir hafta sonunun sonunda sarhoş bir sürücü ona otobanda çarpmış. Herkes bana öyle söyledi." Aniden ayağa kalkınca sandalyem devriliyor ve fayans döşeli zemine çarpıyor. "Yanılıyorsun; yalan söylüyorsun!" Clara'ya bağırıyorum ve içinde ihtiyacım olan her şeyin bulunduğu çantamı almak için odama koşuyorum, sonra da evden çıkıp sahile doğru yola koyuluyorum.

Yanılıyor.

Annemi babam öldürmedi. Bu bir yalan.

Ama...

Artık mantıklı gelmeyen şeyler var. O zamanlar anlamadığım şeyler. Babamın haberlere çıkması ve kanalın hemen kapatılması. Etrafımdaki yetişkinlerin parmaklıklar ardında olmasıyla ilgili yaptıkları yorumlara kulak misafiri oluyordum. Onu neden göremediğime dair bahaneler. O hafta hiç zaman kalmamıştı; önce onay alması gerekiyordu... Benimle ilgili olduğunu düşündüğüm ama şimdi onun hapiste olmasıyla daha anlamlı hale gelen şeyler.

Şimdi asıl soru : O zaman neden mahkum edilmedi?

BÖLÜM 9

Lars

(Geçtiğimiz hafta görüşmeler, kanıt toplama, evrak doldurma ve yapmak istemediğim daha pek çok şeyle geçti. Her şeyle birlikte Damon'ın annesiyle olanları ve o gün onu neden bırakmak zorunda kaldığımı açıklamak için Ellie'ye ulaşma şansım olmadı.

Neredeyse hiç uyumadım ve pek çok görevimi ihmal ettim çünkü babasının davasıyla ilgili işleri tamamlamak istiyorum, böylece departmanın herhangi bir müdahalesi olmadan ona sahip çıkabilirim.

Daha kıdemli biri olan Reed Burkhart, "Sizinle konuşmak istiyor," demek için içeri girdi. "Aslında, savcıyla tekrar konuşmadan önce bunu talep ediyor."

"Neden ben?"

Bilgisayarımı kapatıp yeniden okuduğum dosyayı kilitli bir çekmeceye koyduktan sonra Reed'i dışarı kadar takip ettim.

Görüşme odasına ulaştığımızda Reed, "Muhtemelen raporlarda tutuklayan memur siz olduğunuz içindir," diye cevap veriyor. "Ben gözlemden izleyeceğim." Diğer kapıdan geçip gözden kayboluyor.

Kapı kolunu çevirerek içeri girdim, nöbetçi memuru kovarak Kevin Dawson'ın karşısındaki masaya oturdum - müstakbel eşime yıllarca bakan adam. Annesini öldüren adam.

Kollarımı kavuşturup arkama yaslanıyorum ve konuşmasını beklerken kayıtsızmışım gibi bir görüntü veriyorum. Artık daha yaşlı görünüyor. Hapishane insana bunu yaptırıyor.

"Onu görmek istiyorum,"

diyor. "Kimi görmek?" Ben zaten biliyorum.

"Ellie, kızım." Hayal kırıklığı açıkça görülüyor.

"Neden?" Eğer kaçınabilirsem bunun olmasına izin vermeyeceğim.

Homurdanıyor. "Çünkü o benim çocuğum. Ona yaptığım şeylere rağmen, o hala benim."

İçimdeki her şey dondu. "Ona ne yaptın?" Rahat bir ses tonunu korumak şimdiye kadar yaptığım en zor şeydi.

Kevin alay ederken gözlerini deviriyor. "Çok güzel çılgılık atıyor, biliyorsun. Annesinin yaptığından çok daha fazlasını."

"Bu bir itiraf mı?" *Ona ne yaptı böyle?*

"Hayır, ama olabilir." Duraksıyor. "Eğer onu görebilirim."

Ayağa kalkarak sorgu odasından çıkarken başka bir şey söylemiyorum, Kevin'in Ellie'yi görme taleplerini görmezden geliyorum. Bir erkek olarak, onun dengesiz katile yaklaşmasına izin vermeyi düşünmek bile içimdeki her şeye aykırı. Ancak diğer taraftan, öldürülen kadınlara ve uzun sürecek bir dava boyunca acı çekecek ailelere karşı görevim var.

"Onunla konuşacak mısın?" Reed koridorda karşımdaki duvara yaslanırken soruyor.

"İtiraf etmesini istiyorsam etmek zorundayım." Bu adamdan nefret ediyorum.

Ellie'nin yaşadığı iki katlı evin önünde dururken kapıyı çalmakta tereddüt ediyorum. Yapmamalıyım. İşimi yapmak için buradayım, ama aynı zamanda

onu incitti. İstemedenden de olsa, yine de oldu. Eğer çok geç olmadan özür dilemenin bir yolunu bulamazsam, onunla istediğim her geleceğe veda edebilirim.

Ön kapıya giden kaldırımda yürürken, batan güneşin pembe ve mor tonları bu yersiz anda tuhaf bir şekilde güzel. Üst kattaki birkaç odada ve oturma odası olduğunu tahmin ettiğim yerde ışıklar parlıyor.

Zili çalıp yüksek sesle kapıyı vurduktan sonra bir adım geri çekilip bekliyorum. Bu beni neredeyse öldürüyor. Hiçbir zaman aşırı sabırlı bir adam olmadım ama Ellie için her şeyi yaparım.

Kapı açılıyor ve Connor Hillard kalçamdaki rozeti ve silahı görünce yüzünde beliren gülümsemeyle orada duruyor. "Yardımcı olabilir miyim?" Belli ki kafası karışmış.

"Bay Hillard, benim adım Jacksonville Polisi'nden Yüzbaşı Wolfe. Ellie ile konuşmak için buradayım." İsteğimi değerlendirirken kaşları çatıldı.

"Ellie mi? Tabii, yukarıda ödev yapıyor." Kapıyı daha geniş açarak beni içeri davet etti.

Girişe adımımı attığımda, Clara Hillard mutfaktan çıkıyor ve ellerini bir havluya siliyor. "Kimsiniz?" Gülümserken, zeki bakışlarındaki endişeyi fark ediyorum.

"Hanımefendi, ben JPD'den Yüzbaşı Wolfe ve Ellie ile konuşmak için buradayım."

Arkadaş canlısı insanlara benziyorlar ve eğer Ellie'ne bakıyorlarsa, tavır takınarak işleri onun için berbat etmeyeceğim.

"Ne hakkında?" Kollarını kavuşturuyor, şimdi biraz savunmacı.

"O yanlış bir şey yapmadı. Babasının davasıyla ilgili," diye açıklıyorum Connor onu almaya giderken.

"Avukatı olmalı mı?" Ellie bu aileyi hak ediyor, eğer sadece bir ay sonra böylelerse.

"Dediğim gibi, başı belada değil. Başını belaya sokacak bir şey yapması ya da söylemesi de mümkün değil. Benimle olmaz." Asla

ama son kısmı atlıyorum.

"Emin misin?" Başımı sallıyorum ve o da biraz rahatlıyor.

"Yüzbaşı Wolfe?" Ellie'nin ürkek sesi dünyamın eksenini değiştiriyor ve kendimi kontrol etmeye zorluyorum. "Burada ne yapıyorsun?"

Önümüzdeki bir yıl boyunca eve sürüklemek ve kendimi içine gömmek istediğim kadınla yüzleşirken, onun bu kadar yorgun, somurtkan ve yenilmiş görünmesinden nefret ediyorum.

Boğazımı temizleyerek tarafsızlığımı koruyorum ve ona "yürüyüp konuşabilir miyiz?" diye soruyorum. Başını sallamadan önce gözleri koruyucu ailesine kayıyor.

"Bundan emin değilim. Sanırım yanında birinin olmasına ihtiyacı var," diye tereddüt ediyor Connor.

"İyi olacağım. Kaptan Wolfe bana karşı her zaman nazık olmuştur." Ellie kendinden emin bir ses tonuyla konuşuyor. En azından bunu bildiği için çok mutluyum.

Hillard'lar Ellie'nin hafif bir kazak aldıktan sonra benimle gelmesine gönülsüzce izin veriyorlar. Birkaç dakika sessizce yürüdükten sonra yol boyunca bankların olduğu bir parka giden küçük bir patikaya ulaştık.

Otururken elini tuttum ve iki birleştirdim. "Geçen hafta sonu için özür dilerim. Kyla'nın buraya gelmesi beni hazırlıksız yakaladı."

"Ona karşı bir şeyler hissettiğin için mi?" Sorusu karşısında irkilerek başımı sertçe sallıyorum.

"Yaklaşamadım bile. Kadına katlanamıyorum ama o Damon'ın annesi, bu yüzden onun yanında medeni olmak zorundayım. Birlikte ne kadar kötü olduğumuzu hatırlayamayacak kadar küçükken ona verdiğim bir sözdü bu." Gözlerimiz kısa süreliğine buluşuyor ve ben orada umut görüyorum, bu yüzden devam ediyorum. "Sana söylediğim her şey içten ve doğrudu, tatlım. Asla kastetmediğim bir şey söylemeyeceğim ya da tutamayacağım sözler vermeyeceğim."

"yok. Damon olanları ve bu konuda kendini ne kadar hırpaladığını anlattı. Beni görmeye gelmek istediğini söyledi, ama bütün hafta evde neredeyse hiç uyumamışsın. Her şey yolunda mı?" Şimdi bakışlarımı tutuyorum.

"Evet, sadece normalden biraz daha fazla iş." Derin bir nefes alarak bankta arkama yaslandım ve onu kendime doğru çektim, burada olma sebebimi açıklamadan önce at kuyruğundaki gevşek bukleleriyle oynadım. "Baban bugün beni görmek istedi." Keskin bir nefes alıyor ve gerginlik vücudunu dolduruyor. "Suçlandığı kadınları öldürdüğünü itiraf etmesi karşılığında seninle konuşmak istiyor." *Kahretsin*, bu son bombayı ona söylemekten nefret ediyorum. "Ve anneni."

"Annem." Yorgun bir şekilde nefes veriyor.

Ellie elini benimkinden çekerek arkasına yaslandı. Gözlerini kapatıp sessizlik içinde yüzünü gökyüzüne kaldırıyor. Ona istediği kadar süre veriyorum çünkü kadınla sohbet ettiğini düşünüyorum.

"Clara bana neler olduğunu anlattı. Herkesin beni gerçeklerden nasıl korumaya çalıştığını, çünkü yetkililerin yeterli kanıt olmadığını ve sonunda velayetimin ona verileceğini bildiklerini." Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor. "Onu kızdıracak bir şey yapmamı ya da söylememi istemediler."

"Benden başka birinden duyduğun için üzgünüm." Bunu öğrenmesinden nefret ediyorum ve onu teselli etmek için orada değildim.

"Clara anneme çok benziyor. Onun yanında sevildiğimi ve güvende olduğumu hissediyorum." Başparmağımla çenesini okşuyorum ve devam etmesine izin veriyorum. "Oradayken gerçek bir yuva gibi hissediyorum. Cory beni görmezden geliyor. Carly dedikoduları ve kaba yorumlarıyla bana eziyet ettiğini düşünüyor ama ne dediği umurumda değil. Ne kadar şanslı olduğunun ve bir gün tüm bunların elinden alınabileceğinin farkında değil."

"Sana sahip oldukları için çok şanslılar," diye fısıldıyorum kulağına, boynunun hemen altından öpüyorum, derin derin içime çekiyorum. "*Ben* de sana sahip olduğum için şanslıyım." Onu daha yakına çekerken bir öpücük daha. "Bu hafta seni çok özledim. Seni görmemek beni yavaş yavaş öldürüyor." Bu kez tenini ısıırıyorum, bir aşk ısıırığı bırakıyorum.

"Bu nasıl olabilir, Lars? Benimle birlikte olduğun için başın belaya girecek." Yalvaran gözleri kalbimi kırıyor.

"Tatlım, dünyada hiçbir şey seni sahiplenmemi engelleyemez. İşim güvende ve bizi bir sır olarak saklamayacağım. Eğer buna ihtiyacın varsa, sen beni erkeğin olarak göstermeye hazır olana kadar bunu sorun etmemeye çalışacağım, ama bil ki ben şimdi hazırım."

Yanaklarını ellerimle kavrayarak, dudaklarımız buluşana kadar yüzümü ona doğru indiriyorum. O muhtaç bir inilti çıkarana kadar hafif ve tatlı tutuyorum ve sonra yumuşak dudaklarının benimkine karşı hissinde kayboluyorum.

Onu kucağıma çekerek üzerime oturmasını sağlıyorum, bacaklarının arasındaki sıcaklığı hissedince aletim sevinçten zıplıyor. Kıcını iki elimle kavrayarak, kıvrana ve kontrolsüzce inleyene kadar vücudunu uzunluğum boyunca gezdiriyorum.

Sihirli sözcükleri duyduğumda, "Lütfen baba", bir elimi bedenlerimizin arasına, taytının altına kaydırıyorum ve iki parmağım ıslanmış sıcaklığına dalıyor, benim için parçalanana kadar öfkeyle masaj yapıyor. Kollarımda patlarken ağzımın içine çığlık atmak bütün hafta boyunca hissettiğim en güzel şeydi ve beklediğime değdi.

BÖLÜM 10

Ellie

(Lars'ı duyduğumda ilk başta tam bir panik moduna girdim. Nasıl tepki vereceğimi bilemedim. Birbirimize yabancıymışız gibi mi davranmalıydım? O benim

arkadaşının babası. Neyse ki, tamamen kontrol altındaydı ve sonra daha da endişelendim çünkü tamamen profesyonelce davranıyordu. Bankta oturup konuşana kadar benim için sandığımdan çok daha fazla endişelendiğini fark ettim.

"Buna yok, biliyorsun. Bir duruşmada mahkûm etmek için elimizde yeterince kanıt var." Lars'ın sakin tonu ve destekleyici doğası, babamın talep ettiği görüşmeyi düşünebilmemin bile nedeni.

"Bunu söylemiştin." El ele koruyucu ailemin evine doğru yürürken usulca gülümsüyorum. "Sanırım yine de buna ihtiyacım var. O kadar uzun süre karanlıkta yaşadım ki anneme ne olduğunu ve neden olduğunu bilmem gerekiyor. Ona koşullarımın bunlar olduğunu söyleyecek misin?" Şimdiye kadar en az üç kez sordum.

"Söz veriyorum." Evimden bir blok ötede durup beni kollarına aldı ve birkaç dakika sonra Hillard'ların önünde resmi bir veda teklif etmeden önce bana gerçek bir veda etti.

Yüzümü onunkine doğru kaldırdığımda, geceyi onun kollarında geçirmediğim için gözlerindeki hoşnutsuzluğu fark ediyorum. Tüm dünyanın beni tanmasına hazır değilim.

Bizden yirmi yaş küçük biriyle birlikte olduğu için insanların onu yargılaması. Lars ya da Damon'ın hayatlarına zarar vermek istemem.

Dudaklarımız birbirine değiyor ve geçen haftanın okul sınavlarına çalışmanın, bu adam tarafından reddedilme dűřüncesinin ve annemin öldürüldüğünü öğrenmenin stresi kayboluyor. Geriye kalan tek şey Lars'ın hissi ve sunduğu rahatlık.

Bana öğretirken dilini dilime değdiriyor, titreşimli bir inilti çıkıyor ve ben vücuduna doğru itiyorum, kollarımı boynuna doluyorum, o da beni belimden ve sırtımdan yakalıyor. Birkaç sokak öteden gelen bir korna sesi bizi ayırana kadar öpüşmenin içinde kayboluyoruz.

Ellerini saçlarımda gezdiriyor, iki tutamını yumrukluyor ve geri çekiyor. "Yarın bana geleceksin ve geceyi benimle geçireceksin." Mutluluk içimi tamamiyle dolduruyor.

"Evet, baba." Kavrayışı acı verecek kadar sıkılaşıyor ama görmezden . Kontrolünü kaybetmesine neden olmak hoşuma gidiyor.

"Ben harekete geçemezken böyle şeyler söyleyemezsin, tatlım." Vahşi hırıltısı anında külotumu ısılatıyor.

"Özür dilerim baba," diye fısıldıyorum kıkırdayarak, kıcıma vuramadan önce ulaşamayacağı bir yere sıcıyorum.

"Seni pişman edeceğim." Tehdit nefesimi kesiyor ve beklenti kalbimin atışını hızlandırıyor.

Geriye doğru yürüyüp birkaç adım önünde durarak, "Söz veriyor musun?" diye sordum.

Dudaklarının kenarından bir sırıtış yükselirken gözleri daralmadan önce genişliyor. "Evet, tatlım. Baban alay edene her türlü cezayı vereceğine söz veriyor."

Bir sözün beni kısıkvrak yakalayıp doğru düzgün düşünemez hale gelene kadar tutabileceğini bilmiyordum ama burada olan bu.

"Damon seni almak için tam öğlen burada olacak." Başımı sallayarak Lars'ın bana yetişmesine izin veriyorum, böylece eve normal bir şekilde geri dönebiliyoruz. "Pazartesi okuldan önce seni bırakırım."

Nefesim kesildi. "Yapacak mısın?"

"Evet, Ellie, yapacağım. Sen istemediğin sürece." Ses tonunda bir gerginlik var. Bizi saklamak istememesini anlıyorum ama dünyanın onun hayatını parçalamasına hazır mıyım bilmiyorum, çünkü parçalayacak.

"İstiyorum." Sessizleşiyorum, gözlerimi saklıyorum. "Ama başının belaya girmesinden endişeleniyorum."

Tekrar başımı kaldırdığımda, beni tekrar kollarının arasına alma isteğini bastırmaya çalıştığını görebiliyorum. Endişelerime saygı duymak istiyor ve sanırım ona biraz daha aşık oluyorum.

"Benim için endişelenmene gerek yok, tatlım. Kendi başımın çaresine bakabilirim ve eğer insanlar benim hakkımda, bizim hakkımızda kötü şeyler düşünmek istiyorlarsa, o zaman onlar tanımak istediğim insanlar değiller." Biraz daha rahat nefes alarak eve doğru ilerlerken hafifçe başımı sallıyorum.

Hızlı bir vedalaşmanın ardından eve giriyorum ve daha önce ders çalıştığım odama geri dönüyorum. Clara'nın beni kontrol etmeye gelmesi bir saat sürüyor.

"İyi misin?" Onun gerçek ilgi ve alakasına alışabilecek miyim bilmiyorum.

"Evet. Babam beni görmek istiyor. Onunla konuşursam itiraf edeceğini."

Benim için buraya taşıdıkları masada oturduğum yerin karşısındaki yatağa uzanıyor. "Ne yapmak istiyorsun?"

"Anneme ne olduğunu bilmek istiyorum."

Tüm bunları düşündükçe gözlerim yaşıyor. Elimden geldiğince, hayatımın o dönemine dair pek bir şey hatırlamıyorum. Kederi, öfkeyi, zayıflatıcı şoku hatırlıyorum ama önemli hiçbir şey hatırlamıyorum. Bu cevaplara ihtiyacım var ki yeniden yas tutabileyim ve sanki her şey yeniden yaşanmış gibi hissettiren bu kayıptan sonra yoluma devam edebileyim.

"Bunu anlıyorum. Ama şu anda olanlara yardımcı olacak mı?"

Clara'ya hiçbir şey söylemedim ama onun ve Connor'ın, babamın yaptıklarından dolayı okulda yaşanan zorbalık ve yargılamalardan haberdar olduklarını biliyorum. Sonra

Haber patlak verdiğinde, onun kızı olduğumun anlaşılması uzun sürmedi. Carly de işleri kesinlikle daha iyi hale getirmedi.

Omuz silkerek bir cevap vermedim. Dürüst olmak gerekirse, ona sadece nezaketen açıklama yaptım. Bu benim seçimim ve bunu biliyorum. Bu yüzden bunu düşünüyorum.

"Önümüzdeki birkaç gece Damon'da kalacağım. Pazartesi günkü ilk sınavımdan önce evde olacağım."

Önümüzdeki hafta üç dersim var ve her ne kadar bu dersleri atlamak istesem de, okul yılını bir an önce bitirmek istiyorum. Son iki dersimi dönem sonundan önce bitirmek için gayretle çalışıyorum. AP Kimya için iki, Tarih için de bir sınavım var. Ondan sonra işim bitiyor.

"Oh, tamam." İstiyorlarsa bana hayır diyebilirler ama bazen benimle nasıl başa çıkacaklarından emin olmadıklarını hissediyorum. "Final sınavından sonra özel bir yemek yiyebiliriz; biraz kutlama yaparız?" İsteği konusunda tereddütlü.

"Elbette, Clara, bu iyi olur."

O gittikten sonra gecenin geri kalanında yalnız kaldım. Son altı yılın her anını inceleyerek ve analiz ederek, babamın kötü şöhretli bir seri katil olduğunu nasıl fark etmediğimi düşünerek kayboldum.

Lars

"D reklam?" Damon'ın sesindeki alarm beni geriyor ve neyin yanlış olduğunu görmek için aşağıya koşuyorum. "Bundan haberin var mıydı?"

Öğlen haber programında Ellie ve ailesinin fotoğrafları var. Yayıncılar Kevin Dawson'ın Florida ve güneybatı eyaletlerinde işlediği suçlar hakkında konuşuyor ve Georgia'da dört cesedin daha bulunduğu dair son dakika haberleri veriliyor.

"Orospu çocuğu," diye tısladım. Bu lanet bilgiyi daha yeni aldık. Nasıl oluyor da haberlerde şimdiden yer alıyor? "Birini öldüreceğim." "Bunu söylemeli miydin?" Damon ukalalık ediyor, ben de ona ters ters bakıyorum. O da

teslim olarak ellerini kaldırır.

"Git getir onu," diyorum. "Zaten geç kaldın. Ama ona her şeyi toplamasını söyle. Artık burada kalacak." O cevap veremedi dışarı çıkıp üstlerimi arıyorum.

"Ne oldu lan?" Bağırıyorum.

Dün gece şef yardımcımı Ellie ile olan ilişkim hakkında bilgilendirdim ve yaş farkını kabul etmese de, son etkileşimimizden haftalar sonra oğlumun arkadaşı olarak tanıtılana kadar hiçbir şey yapmadığımız için kimsenin yapabileceği bir şey olmadığını söyledi. Tek dezavantajı

Artık resmi ilişkileri Reed Burkhart ile olacak, onun yanında güvendiğim tek erkek.

"Sızıntı var," diye mırıldanırken bir yandan da küfür ediyor ve sonra bir başkasına bağıyor.

"Hadi oradan. Kim olduğunu bilmek istiyorum ve cezayı ben vereceğim." Çünkü benim bölümümde olduğu kesin.

"Bir isim bulur bulmaz, onlar sizindir," diye söz veriyor. "Bu konuda fazla ileri gitme eski dostum. Bu kızla ilişkiye girerek zaten sınırları zorluyorsun. Basın bunu öğrendiğinde, seni ve muhtemelen onu da parçalara ayıracaklar."

"Yapmayacağım. Damon şimdi onu almaya gitti. Bu hafta birkaç sınavı var ve sonra gözlerden uzak olacak." Onu eyalet dışına çıkarmak istiyorum.

"Babasıyla konuşmaya karar verdi mi?" "Bugün ona soracağım."

Eğer yaparsa, her şey bir hafta içinde bitebilir. İsteddiği her şeyi yapmakta özgür olacak. Ama yapmazsa, korkarım basın kaçana kadar peşini . Yüksek profilli davalarda bunu çok kez gördüm.

DC'mi kapattıktan sonra, Damon ve Ellie'nin güvende olacaklarını bildiğim eve varmalarını sabırsızlıkla bekleyerek mutfığa doğru ilerliyorum. Onun için kendim gitmeliydim; ancak bu üç halkalı sirkte işleri daha da kötüleştirmek istemedim.

Elimdeki telefonun uğultusu ayaklarımın durmasına neden olurken aşağı bakıp Damon olduğunu görüyorum. "Neler oluyor?"

"Biz uzaklaşırken basın geldi. Onun arabada olduğunu fark ettiklerini sanmıyorum, yoksa bizi takip ederlerdi." Adrenalinle koştuğu belli oluyor. "Hillard'lar aradı ve ona devam etmesini, her şeyi halledeceklerini söylediler."

"Güzel. Eskorta ihtiyacınız var mı?" Bütün devriye arabalarını onlara doğru göndermekte tereddüt etmeyeceğim.

"Hayır, sorun olmaz. Sanırım garaja park etmeliyim, böylece kimse onu görmez." *Zeki çocuk.*

"Kamyonumu çekeceğim, yer sizindir."

Telefonu kapattıktan sonra aracımı çıkarıp sokağa park ediyorum. Ardından, garajda onları beklerken evin dışına kamera yerleştirilmesi için telefon ediyorum. Birkaç dakika sonra Damon'ın siyah Civic'i köşeyi dönüyor. Garaja park edene kadar bir yolcu görmüyorum ve hemen korkmaya başlıyorum ve Ellie arka koltuktan fırlıyor, ben de silindir kapıyı kapatmak için düğmeye basıyorum. Arabanın kapısını açıp onu kollarımın arasına almadan önce içeriye girene kadar beklemek çok acımasızca.

"İyi misin?" Yanaklarını avuçluyorum ve başını eğip bana çok şey ifade eden o erimiş bal gözlerine bakıyorum. Gülümsemesi heyecan verici.

"Eğlenceliydi," diye fısıldıyor ve karnından yükselen kahkahayı burnu kırışıyor. "Damon iyi korumalık yaptı, arkaya geçmemi ve yerde kalmamı istedi. Hatta kimse görmesin diye üzerime bir kazak bile attı."

Oğluma bir bakış atıp omuz silkiyor. "Tedbirli olmak üzülmekten iyidir?" Çocuksu sırtışı başımı sallamama neden oluyor.

"İyi olduğuna emin misin?" Tekrar başını sallar. "Siz ikiniz içeri girin ve yiyecek bir şeyler hazırlayın. Ben çantalarınızı odama getireceğim."

Ellie duraksıyor. "Senin odan mı?" Yanakları kızarıyor ve gözleri parlıyor.

"Defol, Damon." Ona hitap etmeden önce oğlumun gitmesini bekliyorum. Tekrar. "Gerçekten benim dışımda bir yerde uyumana izin vereceğime inanıyor musun?" Eğer inanıyorsa, aklını kaçırmış demektir.

Kollarını belime dolayarak bana doğru eğiliyor. "Hayır baba, ama ben de varsaymak istemedim."

"Tatlım, istediğin zaman benimle iyi bir şey düşün."

Eğiliyorum, çenesini yukarı kaldırıyorum ve dudaklarını dudaklarımla yakalıyorum. Dikiş boyunca yalayarak, geri çekilmeden önce daha fazlası için sızlanana kadar onu kızdırıyorum.

"Bu çok kabaydı baba," diye somurtuyor. Bana böyle seslenirken bu kadar rahat olmasına bayılıyorum. Hiçbir şey beni daha mutlu edemez.

"Bugün iyi bir kız ol, ben de bu gece sana iyi davranayım," diye kulağına homurdanıyorum, altındaki hassas deriyi yalıyorum ve lobunu kemiriyorum.

"Evet, baba."

Kıçına vurarak onu Damon'la birlikte yemek yemesi için içeri gönderirken ben de yanında getirdiği üç küçük çantayı alıyorum. Babasıyla paylaştığı evden geri kalan eşyalarını almak için bir şeyler yapmam gerekecek. Burada kendini evinde hissetmesini istiyorum ve tanıdık eşyalara sahip olması buna yardımcı olacaktır.

Çantalarını odama götürürken mutfaktan kahkaha sesleri geliyor. Sızıntının Ellie'yi nasıl etkileyeceği konusunda endişeliydim ama görünüşe göre tahmin ettiğimden daha iyi karşıladı. Ya da kahkahalarının arkasına saklanıyor ve daha sonra sinir krizi geçirecek.

Reed'e hızlı bir mesaj göndererek, sadece bir gün önce keşfettiğimiz yeni bilgilere erişimi ve bilgisi olan herkesi araştırmaya başlamasını istedim. Pazartesi sabahına kadar, o pisliğin kelepçelenmesini istiyorum. Kim olduğu umurumda değil; bir memur arkadaşımı tutuklamanın getireceği kavgadan geri adım atmayacağım.

Ellie

"A delirdin mi?" Damon'a fısıldıyorum, biz kanepede televizyon izlerken Lars'ın mutfak adasında dizüstü bilgisayarında çalıştığı yere bakıyorum. Film.

"Ne hakkında?" Damon gerçekten şaşkın görünüyor.

"Ben ve baban mı?"

Damon ve Jaime bu fırtınada sahip olduğum tek gerçek dostlarım ve işleri berbat etmekten nefret ediyorum. Özellikle de Jaime'nin ailesi şu anda benimle hiçbir şey yapmasına izin vermiyorsa.

"Seni takip etmesi için onu benim zorladığımı biliyorsun, değil mi?" Şok olmuş bir halde yavaşça başımı sallıyorum. "O yaşlı kıcıyla bir şey yapmak isteyeceğini düşünmedi."

"Bunu duydum," diye homurdanıyor Lars başını kaldırıp bize bakmadan. "Her neyse, ihtiyar," diye karşılık veriyor Damon.

"Kıçını tekmelemek için çok yaşlı değilsin, evlat." *Şakalaşmalarına bayılıyorum.*

Damon gözlerini deviriyor. "Demek istediğim, sana asla anne demeyeceğim ama ailemde olduğun için çok heyecanlıyım."

"Anne?" Sahte bir korkuyla fısıldıyorum.

"Merak etme tatlım. Yakında seni hamile bırakacağım ve gelecek yıl bu zamanlar anne olacaksın." Yavaşça gözlerimi kırıştırıyorum, şimdi bana şakacı bir göz kırpışı atmak için başını kaldırmış olan Lars'a bakıyorum.

"TMI, baba," diye inliyor Damon, dramatik bir şekilde yere düşüyor ve yüzünü bir yastıkla kapatıyor.

"Sohbete dahil olan sizsiniz; ben sadece faydalı bir yorum yapıyordum." Lars sanki oğlunun önüne bu bombayı bırakmamış gibi işine geri döner.

İkimiz de cevap veremedi hem benim hem de Damon'ın telefonları aynı anda çalmaya başlıyor, bu garip ama benimkine bakınca başım dönüyor ve kusacak gibi oluyorum.

Orada, canlı renklerle, duştaki çıplak sırtımın görüntüsü var, yıllarca süren istismarın izleri tüm dünyanın görebileceği şekilde sergileniyor. "Ellie?"

Damon yanıma otururken tereddütlü sesi nazikti. Gözlerimdeki yaşlar yüzünden bulanık görünüyor ve sesimi bulamıyorum. "Bu gerçek mi?"

Gözlerime bakarken sadece hafifçe başımı sallayabiliyorum.

Sır.

"Ne?" Lars'ın sert sesi sisi dağıtıyor ve telefonumu saklıyorum.

Ancak Damon, babası yaklaşırken onunkini teklif eder.

"Tanrım." Ses tonundaki tiksinti beni paniğe sevk ediyor. "Bunu kim gönderir ki?"

Açıkça konuşuyorum. "Carly."

Geçen hafta sonu eve geldiğimde, birinin banyo kapısını açtığını düşündüm ama bunu kanıtlayamadım, bu yüzden hiçbir şey söylemedim.

"Ne için?" Lars biriyle telefonda konuşurken bağırıyor.

Tam da işler daha kötüye gidemez diye düşünürken.

"Ellie?" Damon'ın sesini duyuyorum ama sanki bir tünelin içinden konuşuyormuş gibi geliyor. Hayatımın geri kalanının böyle mi geçeceğini merak ederek kanepenin koluna yaslanıp tavana bakarken kelimelere değil, sadece seslere odaklanabiliyorum.

Bir seri katilin kızı. Geride kalan tek ebeveynim tarafından istismar edildim.

Benim yerimde yürümenin nasıl bir şey olduğunu bilmeyen cahil zorbalardan tarafından eziyet ediliyor.

Ve sevdiğim adam bana kırık bir Çin bebeğiymişim gibi bakıyor.

Gözlerimi kapatarak, hiçbir şey duymayana kadar zihnimin sürüklenmesine izin veriyorum ve etrafımda paramparça olan dünyayla uğraşmak zorunda kalmamak için bilinç kaybına yenik düşüyorum.

Hayır, hayır, hayır, yine olmaz.

Bulanık bir zihinle uyanıyorum, tıkanıyorum ve kendimi ağır ama ağırlıksız hissediyorum. Bunu çok iyi biliyorum. Yıllardır tekrar eden bir kabus ve tıpkı diğer birçok seferde olduğu gibi, keşke hiç uyanmasaydım diyorum.

Yatağında doğrulup, vücudum yeni bir travma ile ağrırken yorganını itiyorum. Sırtımdaki kirpikleri hissedebiliyorum. Beni daha fazla yara iziyle bırakacak yeni açık yaralar.

Aşağıda, mutfaktaki tıkırtılarını duyuyorum. Muhtemelen dün gece beni incittiği için özür dilemek amacıyla kahvaltı hazırlıyor. Bu yeterli değil. Uzun zamandır yeterli değil ama huzuru korumanın tek yolu bu, böylece tacizler arasında daha uzun süreler oluyor.

Giyindikten sonra sessizce mutfığa doğru ilerliyorum. İki kişilik masada bir sandalyeye kayarak önce onun konuşmasını bekliyorum. Her şey onun istediği gibi gitmeli. Onun sözleri. Bahaneleri. Bir kez daha nasıl yanlış bir şey yaptığıma dair sahte anlatısı. Bu seferki itaatsizliğim mi? Dün gece kütüphanede ders çalışacağımı ona hatırlatmamam.

"Günaydın, Ellie. İyi uyudun mu?" Omzunun üzerinden bakıp soğuk gözlerini bana dikeyor.

"Evet. Öyle mi?" Dönüp dolaşıp aynı yere geliyoruz. Ne zaman kendini kaybetse aynı döngüye giriyoruz ve buna daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum.

"Hem de çok. Sessiz bir gecenin beni sakinleştiren ferahlatıcı bir yanı var."

Sessiz mi? İnlemelerim sessiz miydi? Çığlık atmak, ağlamak ve durması için yalvarmak istedim ama geçmiş bana bunun her şeyi daha da kötüleştireceğini öğretti.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Teklif ediyorum, ona bu kadar yakın olma fikri tüylerimi diken diken ediyor.

"Hayır, neredeyse bitti," diye yanıtlıyor, dikkati dağılmış gibi. "Birkaç günlüğüne şehir dışında olacağım. Okula gidip eve gelirsen sevinirim."

"Çarşamba günü skor tutmam gereken bir basketbol maçı var." Sesim titriyor ve bana dik dik bakınca küçülmek istiyorum. "Bunu yapması için başka birini bulurum," demek için acele ediyorum.

İç çekiyor. "Hayır, bir taahhütte bulundun; bunu yerine getirmek önemlidir. Hemen sonra eve."

"Tabii ki." Sabahın geri kalanı yemek yerken ve sonra ayrı günler için yola çıkarken sessizlik içinde geçiyor.

Öğle yemeği yaklaştığında sırtım yanıyor ve en az dört öğretmen bana iyi olup olmadığımı soruyor.

O zaman konuşabilirdim.

Kendimi aylarca acı

çekmekten kurtarırdım.

Birkaç kadını kurtarırdım.

Lars'la daha önce tanıştım.

Lars

F Ellie bayıldığında kanım buz kesti, yüzündeki gergin çizgilerde korku ve aşağılanma hissediliyordu. Damon kalır

Ben Ellie'yi uyandırmaya çalışırken yatak odamın kapısının önünde, sınıf arkadaşlarıyla hasar kontrolü yapıyor ve birkaç dakikada bir Carly'nin adına küfrederek onun farklı bir tür adalet almasını sağlıyor.

Onu yatağa yatırmadan önce ayakkabılarını ve pantolonunu çıkardım ve alnına serin bir bez koyduktan sonra birkaç kez inledi. Zihinsel olarak iyi bir durumda değil; onu uyandırmaya çalışmamın nedeni de bu.

Uzun uzun nefes verişini duyduktan sonra Ellie'ye bakıyorum. Temkinli bir şekilde gözlerini kırptırıyor, gözlerini açıyor ve sonra tavana bakıyor. "Sana söyleyecektim," diyor sonunda, sesi kulaklarıma küçük ve çocuksu geliyor.

"Ben olsam zorlamazdım," diye karşılık veriyorum, elini tutup nazikçe kendi ellerimin arasında tutuyorum, tek yapmak istediğim onu kollarıma alıp dünyanın geri kalanından korumakken sessiz bir destek sunuyorum. "Yine de yapmayacağım."

Başını sallıyor ve karşı koymak için çok çaba sarf ettiği gözyaşları yanaklarından dökülüyor.

Sikerim böyle işi. Onu kollarımın arasına alıp, göğsüme doğru sessizce hıçkırırken ona sıkıca sarılıyorum, kolları beni ölümüne kavırıyor.

"Güvendesin, tatlım. Umarım bunu biliyorsundur." Yatak başlığına yaslanabilmek için pozisyonumuzu ayarlarken başı hafifçe aşağı yukarı sallanıyor.

"Biliyorum." Hıçkırıkları hafif hırıltılara dönüşüyor ama onu tutmaya devam ediyorum.

Kapının çalınması ve ardından gelen "Hey, baba," Ellie'nin kucagımda sertleşmesine neden oldu.

"İçeri gel oğlum." Damon içeri girerken elim sırtını okşuyor. "Ne oldu?" Tedirgin görünüyor.

Yatakta ayaklarımın dibine oturup bana telefonunu uzattı. "Biliyorlar." Babasına daha iyi bir anlaşma sağlamak için Ellie'yi bir ilişkiye zorladığımı belirten manşetleri okuduğumda kanım yeniden donuyor.

Birini bile kabul etmedi.

"Davadan alındım. Önemli değil." Cihazı ona geri veriyorum.

Böyle bir manşetin ne kadar zarar verici olabileceğini anlıyorum, ancak şefim ve şef yardımcım ile konuştum ve anlaşmayı biliyorlar. Medya ne yazarsa yazsın, onların desteğini yazılı olarak aldım.

"Seni mahvedecekler." Ellie'nin gözyaşları içinde söylediği bu söz üzerine ona bakıyorum.

"Hayır tatlım, bana dokunamazlar. Kariyerimi ve seni korumak için gereken tüm adımları attım."

Yüzündeki saçları fırçalayarak eğiliyor ve alnından öpüyorum. Bununla nasıl başa çıkacağıma dair bir plan zihnimde şekillenmeye başladı bile.

"Benden ne yapmamı istiyorsun?" Damon soruyor, endişesi benimkilerle aynı olan gözlerinde parlıyor.

"Yapacak bir şey yok. İmkânsız gibi görünüyor ama söz veriyorum her şey yoluna girecek." Aklıma gelen ilk adım üçümüzü birkaç günlüğüne şehir dışına çıkarmak oldu. Çok stresliydi ve biraz ara verebiliriz.

"Bundan emin misin?" Damon'ın şüpheciliği her zaman hazırlıklı olduğum bir şeydir.

"Sadece bana güven."

"Ellie araya giriyor, başı kalbimin üzerine düşüyor ve hızla atmaya başlıyor. Onun doğuştan gelen güvenine sonsuza dek değer vereceğim.

Akşam saat dokuza yaklaşırken planlarımızı ayarladım ve harekete geçtim. Evin etrafında basın olmadığından emin olmak istedim, ki şükürler olsun ki olmadı ve komşuların gece için yerleşmiş olacağını ve böylece bize dikkat etmeyeceklerini umuyordum.

Damon birkaç günlüğüne Gainesville'deki büyükanne ve büyükbabasının - annem ve babamın- yanına gitti. Annemin verandasındaki salıncağı onarmak için yardıma ihtiyaçları vardı ve Damon da onları görüp yardım etmek istiyordu.

Ellie ve ben Flagler Plajı'nda, yaklaşık bir buçuk saat uzaklıktaki bir kulübeye gidiyoruz, böylece gerekirse yakın olacağız.

Kamyoneti toplamayı bitirdiğimde, Ellie elinde küçük bir sepetle çıkageldi. "Atıştırmalık hazırladım."

Sırıtıyorum ve elimde olmadan bu kadının direncine hayran kalıyorum. Elbette yere düşüyor, ağlıyor ve bir yastığa bağırıyor, ama sonra kendini toparlıyor ve devam ediyor. Onun gücüne tamamen hayranım.

"Harikasin," diyorum sepeti alıp konsola yerleştirirken ve ona yardım ederken. "Seninle çok gurur duyuyorum, Ellie."

Öne doğru eğilip beni şefkatle öperken yumuşak elini çeneme dayıyor. "Teşekkür ederim, baba."

İnledim. Beni nereye götüreceğini biliyor.

Kemerini bağlarken, "Benimle oynamaya devam edersen sonuçlarından hoşlanmayacaksın," diye uyarıyorum.

"Belki yaparım." Kapısını kapatıp şoför mahalline doğru ilerlerken tatlı fısıltısı aletimin fermuarımın arkasında seğirmesine neden oluyor.

Garaj kapısını kaldırdıktan sonra kamyoneti çalıştırıp geri geri çıkmaya başlıyorum ve sokağın temiz olduğunu görmekten memnun oluyorum. Çoğunlukla adresim gizli, ama bu karakoldaki insanların sızdırmayacağı ya da komşuların aramayacağı anlamına gelmiyor. Ya da okulun paylaşmayacağı anlamına gelmiyor.

"Flagler Plajı'na hiç gitmedim," diyor Ellie sepeti karıştırırken ve roka olduğunu düşündüğüm kızılıcık ve hindili sandviçleri çıkarırken. Şüphayle yaklaşıyorum ama bir ısırık alıyorum ve şaşırtıcı bir şekilde hoşuma gidiyor. "Bu bir kızılıcık reçeli," diyor bana, tereddüt etmeme gülererek.

"Hoşuma gitti." Memnun bir şekilde gülümsüyor ve ben de onun tamamen farklı bir nedenden dolayı memnuniyetle gülümsemesini sabırsızlıkla bekliyorum.

Flagler'a giden yol çoğunlukla sessiz, sadece radyodan gelen kısık müzik ve ara sıra birimizin yaptığı yorumlarla dolu. Kulübenin garaj yoluna girdiğimizde rahat bir sessizlik vardı. Tuşlu bir girişi olduğu için minnettarım çünkü şehir sınırlarına girdiğimizde Ellie'nin artan gerginliğini hissedebiliyordum, tanınmaktan duyduğu endişe somuttu.

"Bu çok güzel." Dışarı çıkarken kulübeden sadece birkaç metre ötedeki okyanusa bakıyor.

Arkasından yaklaşıp kalçalarını kavriyorum ve onu bedenime çekiyorum. "Evet, öyle." Gözlerim onun üzerindeydi. Hayatımda gördüğüm en güzel şey.

"Bunun olmayacağından emin misin?" diye soruyor, arkasına ve bana bakarak. "Evet, Ellie. Bundan emin olacağım."

Burada kalmamızdan daha fazlasından bahsettiğini biliyorum. Onunla olan niyetim hakkında medya tarafından yayılan dedikodulardan endişe duyuyor. Şef yardımcım, nasıl bir araya geldiğimize dair polisin basına göndereceği açıklamayı bana çoktan gönderdi. İfşa etmek istediğimden çok daha fazlası var ama Ellie'yi korumak için onayladım.

"Gidip biraz su sıçratabilir miyiz?" Ayakkabılarını çoktan çıkarmış olan kızın vücudunda heyecan uğultuları yükseliyor.

"Soğuk olacak," diye onu uyarıyorum ama umursamıyor ve suya doğru koşuyor, suyun içinde oynaşıyor ve bana geri dönerken zevkle çığlık atıyor.

"Tamam, haklıymışsın." Onu kucağıma alıp gülerek içeri taşıırken titriyor.

Kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapattığımda, kilidi açıp gömleğine uzanmadan önce Ellie'nin bedenimden aşağı kaymasına izin veriyorum. Yavaşça geri çekilip ulaşamayacağım bir yerde dururken masum kızarıklığı beni çılgına çeviriyor.

Kanepenin arkasına geçtiğinde boğazımdan bir hırıltı yükseliyor. "Ne yapıyorsun, Ellie?" Sesim derinden geliyor, seksi avıma saldırmaya hazırım.

"Hiçbir şey." Sakarin sesi nefes alış verişiyile uyuşmuyor. Attığım her adımda göğsü sert bir şekilde inip kalkıyor. Dudağını ısırarak Ellie başını eğiyor ve hiç beklemediğim bir şey söylüyor. "Gel ve beni al, baba."

Kovalamaca başladı.

Ellie sağa gidiyor ama ben onu takip edince sola savruluyor. Onu yakalamak için kanepenin üzerinden atlayabilirim ama bu oyunu seviyorum. Elimde olmadığı her saniye beklentim artıyor.

"Yakala beni, baba."

Kısa koridordan yatak odasına doğru koşarken, tişörtünü başının üzerine atıp ayakkabılarını tekmeleyerek çıkardığı neşeli kıkırdaması içimdeki canavarı uyandırıyor. Ona çok lezzetli şeyler yapmak istiyorum ve bu gece hiçbir şey beni durduramayacak.

"O şaplak geliyor." Odaya girdiğimde onu kot pantolonunu çıkarırken bulduğumda inledim, çıplak göğüsleri hareketle birlikte sallanıyordu. "Bu da hafif bir şey olmayacak, tatlım. Seni benim için ağlatacağım."

Çırılçıplak soyunup yatağa tırmanırken kabadayılığı bir an için duraksıyor. "Yara izi yok, değil mi?" Bu savunmasız soru beni bir nefes almaya ve bu kızın istismara uğradığını hatırlamaya zorluyor.

Gömleğimi kafama geçirip ayakkabılarımı çıkarıyorum ve ona doğru yürüyorum. Çenesini iki elimle kavrayarak yemin ediyorum: "Asla kalıcı bir iz bırakmayacağım. Sana yaptığım her şey zevk için ve geçici olacak. Beni anlıyor musun, Ellie?"

Gözleri berraklaşırken yutkunuyor ve korkunun izleri kayboluyor. "Evet, Lars Baba, anlıyorum."

"Aferin kızıma." sallıyorum ve bir elimi vücudunun ön tarafına götürüyorum, hafif kıvrımları takdir ediyorum, yakında bana karşı kullanacağım kadifemsi tenin tadını çıkarıyorum. Benim sert kenarlı olduğum yerde o ipeksi bir pürüzsüzlüğe sahip. "Bağımlılık yapıyorsun, bebeğim."

Öne doğru eğilerek bir meme ucunu ağzıma alıyorum ve o haykırıp beni daha yakın tutana kadar nazikçe ısııyorum. Onu yatıştırmak için gergin tomurcuğu yalayarak, inleyene kadar nazikçe emiyorum.

"Arkanı dön, kışını kaldır, bacaklarını ayır," diye emrediyorum kot pantolonumu çıkarmaya başlarken, cezasını bitirir bitirmez onu almaya hazırım.

Sırtındaki yara izlerini ilk kez gördüğümde, beni izlediğini fark ettiğimde tepkimi maskeliyorum. Kırbaç izleri inkar edilemez ve o kadar derin ki, yara dokusu sırtının büyük bir kısmında kabarmış.

"Büyüleyicisin," diyorum, her iki elimle kalçalarının arkasını kavrayıp vücuduna masaj yaparak ilerliyorum. Kışının yanaklarını birbirine bastırarak ayırıyorum ve eğilip narin deliğine ılık bir nefes üflüyorum. "Bütün gece seni becermek için sabırsızlanıyorum, tatlım." Ben ona dokundukça vücudu yavaş yavaş gevşiyor.

Yara izlerini görmezden gelmiyorum ama ona da sormuyorum. Yakında soracağım, ama bu gece daha çok bana olan güvenini onları bana gösterecek kadar pekiştirmekle ilgili. Bunu onun için mahvetmeyeceğim.

Tüyleri diken diken oluyor ve ben sırtıyorum. Beklenti onu da etkiliyor. Aynı anda hem heyecanlı hem de gergin ve buna onun için ihtiyacım var.

Ellerimi sırtında aşağı yukarı gezdirirken bir elimi yüzüme götürüyorum, kışına sert bir tokat atmadan önce parmaklarımı yalıyorum. Şoktan nefesi kesiliyor ama daha fazlası için geri itiyor. Tekrarlıyorum, kaslı yanaklarının koyu kırmızıya dönüşmesinin ve el izimin her iki tarafta da belirginleşmesinin tadını çıkarıyorum.

"Bir fotoğraf çekebilir miyim?" Bakışlarıyla kısa bir süre karşılaşıyorum ve kabul etmeden önce yine dudaklarını ısırtıyor.

Yere uzanıp cebimden telefonumu çıkarıyorum. Bacaklarını daha da açarak, sırlıslıkla kıvrımlarına parmaklarımı sürmek için ilerlerken sırtını eğmesini ve yüzünü gizlemesini istiyorum. Sularıyla kışının yanaklarına adımı çizerken, el izlerimi ve damlayan amını gösteren bir fotoğraf çekerken parlıyor. Görüntü parlıyor ve ona gösteriyorum.

"Vay anasını." Ellie onu kapıyor ve ben arkasına geçerken öylece bakıyor. "Böyle bir şeyden hoşlanacağımı düşünmemiştim," diye fısıldıyor.

Sırtına doğru eğilerek sikimi dudaklarının arasından geçirdim ve yavaşça kızgın amına soktum. "Bunu bastırıp odamız için çerçeveleteceğim." Sarsılıyor ve itiraz etmeye başlıyor, ama kalçalarımın keskin bir darbesi onu durduruyor. "Bunu yapacağım, tatlım. Gömme dolaba asacak olsam bile." Kalçalarım ona girip çıkarken inliyor. "Ben de senin amcığını ıslatacağım."

Ellie

(Uzun eller. Kalın . Isıtılmış ağırlık.

Gözlerimi her kapattığımda anılar yanıp sönüyor. Yol
Baba Lars bana dokunduğunda sürekli bir uyarılma ve ihtiyaç halinde oluyorum.

Söz verdiğinde, ona inanmak, sözünü kabul etmek ve beni hayal kırıklığına uğratmayacağını bilmek çok kolay. Dün gece, birlikte her türlü pis fotoğrafımızı çekeceğine söz verdi ve hayal kırıklığına uğratmadı. Adam en çılgın hayallerimden bile daha kirli ve ben daha fazlasını istiyorum. Ondan daha fazlasını. Bizden daha fazlasını. Gelecek ne getirecekse ondan daha fazlasını.

"Hazırım," diye mırıldanıyorum, Lars'ın karakolundaki görüşme odasının önünde dururken.

"Emin misin?" Bana karşı bu kadar korumacı olmasına bayılıyorum.

Başımı sallayarak kapıyı açtı ve içeride bana yıllarca işkence eden, sırtımda, kalbimde ve kafamda izler bırakan adam vardı. O her zaman hayattan çok daha büyüktü. Kaçmayı hayal bile edemeyeceğim kadar heybetli ve korkutucuydu.

Şimdi masaya zincirlenmiş, koyu gri bir tulum giymiş, yağlı saçları arkaya kaymış ve gözlerinin altında uykusuz gecelerle dolu torbalar varken korkmuyorum. Donuk gözleri beni rehin almıyor. Ben de titremiyorum

Beni bir tsunaminin selinden daha sert ağlatabilecek bir öfke karşısında dehşete düştüm.

O... İnsan.

Hâlâ bir canavar. Ama artık beni umutsuzluğun derinliklerinde tutmayan biri.

"Ellie." Odaya girdiğimizde kaygan gülümsemesi beni ürpertiyor. Kapı Lars'ın arkasından sessizce kapanırken ben de annemi öldüren adamın masasının karşısındaki metal sandalyeye oturuyorum. "*Onunla* konuşmak istediğimi söyledim Yüzbaşı, sizinle değil."

"Ya ben kalırım, ya da o benimle birlikte gider. Kabul et ya da git." Lars rahatça duvara yaslanır. "Bu kayıt altına alınmıyor ve avukatınız da burada değil. Söyleyeceğin her şey burada kalacak." *Ama tanıklık edebilirim.* Bu sabah onunla görüştüğümde savcı bana böyle söyledi. Bana söylediği her şey hakkında soru sorulabilir.

"Ne istiyorsun?" Çok ses çıkarırsam ne yapacağını göze almak istemediğim için sesimi alçaltarak soruyorum. *Sanırım bu korku tamamen yok olmamış.*

"Nasıl olduğunu görmek için," diyor ama gözlerinde hiç şefkat yok. Normal bir baba gibi değil. Connor Hillard'ın günümü sorması gibi değil.

"Başa çıkıyorum." Çok fazla ayrıntı vermek istemiyorum; mümkünse bunları bana karşı kullanacaktır. "Onu neden öldürdün?" Bilmek istediğim tek şeyi soruyorum.

Doğrudan sorum karşısında gözleri şaşkınlıkla parlıyor. "O sadık değildi. Seni alıp . Her şey ya onun istediği gibi olurdu ya da ." "Neden?"

Tekrar ediyorum. Onunla tartışmayacağım.

"Ondan nefret ediyordum. O sadakatsiz bir fahişeydi ve ona verdiğim acının her saniyesini hak ediyordu. Tek istediği senin için paraydı. Sanki seni umursuyormuşum gibi." Ses tonundaki zehir beni şaşırtmamalı ama şaşırtıyor ve gözyaşlarımın yüzeye çıktığını hissediyorum.

"Bizi yalnız bırakabilirdin. Hayatına devam edebilirdin," diye cevap veriyorum, öfkem artıyor.

"Hayır, yapamam." Gözlerinde bir parıltı var ve kendimi bir sonraki sözlerine hazırlamaya çalışıyorum, ama hazırlık yok. "Eğer , her şeyi geride bırakmak zorunda kalırdım."

"Hepsi mi?" Söylediğim anda pişman oldum.

"Kupalarım." Yıllar boyunca öldürdüğü her kadından sakladığı şeyleri anlatırken hastalıklı bir şekilde sırtıyor. Ceset parçalarıyla ülkeden kaçamazdı.

"İğrençsin."

Her kadından sakladığı ve koruduğu kendi yüzük parmağına bakışı kusma isteği uyandırıyor.

Umursamazca bir omuz kaldırdı. "Ben de seninkini alırdım." Bu itiraf karşısında bedenim sarsılıyor ve Lars korumacı tavrıyla öne doğru ilerliyor. Babam kıkırdıyor, belli ki hareketin ardındaki anlamı sezmiş. "Kim tahmin edebilirdi ki? Kendini beğenmiş kaptan, bir seri katilin henüz reşit olmayan kızıyla yatıyor. Basın bu haberle bayram edecek. Söylesenize Yüzbaşı, kız çılgılık atabiliyor mu? Sırtını keserken attığı acı dolu dehşet çılgılıklarını dinlemeyi hep sevmişimdir."

"Ağzından çıkanı kulağın duysun, Dawson. Hapishane senin için çok daha kötü olabilir," diye uyarıyor Lars, ancak bu her şeyden çok bir tehdit.

Babam başını arkaya atıyor ve her şey büyük bir şakaymış gibi gülüyor. Kadınların hayatları onun için hiçbir şey ifade etmiyor ve şimdi beni burada istemesinin tek sebebinin canımı yakmak olduğunu görebiliyorum. İçten içe sebebin bu olduğunu biliyordum ama bir parçam -içimde sadece babasının onu sevmesini isteyen küçük kız- bunun özür dilemek ve benimle ilgilenildiğinden emin olmak istediği için olduğunu umuyordu.

Yavaşça ayağa kalkarak Lars'ın elini tutuyorum ve babama, "Umarım idam cezasına çarptırılırsın," diyorum ve dışarı çıkıp hayatımın bu bölümünü ait olduğu yerde, geçmişte bırakıyorum.

Kapı arkamızdan kapanırken, Lars beni rahatlatıcı kucağına çekiyor. Yüzümü göğsüne gömüyorum, kalbinin düzenli atışıyla sakinleşiyorum. "İyisin, tatlım."

"Ondan nefret ediyorum," diye homurdanıyorum. Daha önce hiç kimseye karşı böyle bir düşmanlık hissetmemiştim ama kan bağıyla bağlı olduğum adamın da bana karşı nefretten başka bir şeyi kalmadı. "Umarım gerçekten idam edilir." Ben de daha önce başka biri için böyle bir şey dilememiştim ama işte buradayım, babamın ölmesini umuyor ve bunun için dua ediyorum.

"Hadi eve gidelim." Lars şakağımı öpüyor ve kendimi yeniden merkezde hissediyorum. "Teşekkür ," diye fısıldıyorum, anladığını umarak ona bakıyorum.

Gözlerimle anlatmaya çalıştığım her şeyi.

Çenemi kavrayarak başımı geriye yatırıyor ve tüm ekibinin ortasında dudaklarıma bir öpücük konduruyor. Şok oldum ve sonra onun içinde eridim. "Sana her zaman göz kulak olacağım." Bu sözü ıslıklar, alkışlar ve birinin düğünden bahsetmesiyle karşılıyor ve yüzüm en parlak güle rakip olabilecek bir kırmızıya bürünüyor.

El ele yürüyoruz, hedefimiz evimiz ve yıllardır hissetmediğim kadar hafif hissediyorum. Önümüzde çok şey olduğunun, gelecekle ilgili çok fazla belirsizlik olduğunun farkındayım, ancak Lars'ın yanımda olması, yolumuza çıkan her şeyle yüzleşmek için ihtiyacım olan tek şey.

Lars

A h, siktir, bebeğim, ne manzara ama."

Ellie yatakta çıplak yatıyor, ben yürürken bir eli kalçalarının arasında. mahkemede geçen yorucu bir günün ardından duştan çıkarken. "Tadına bakmak ister misin, baba?"

Masum sorusu kalbimin çarpmasına neden olurken, yatakta bacaklarının arasında diz çöküp yüzümü sırlıklam amına gömüyorum. O her zaman çok sıcak ve benim için hazır. Bu kadının bana olan arzusundan asla şüphe duymuyorum.

Merkezini yalayan Ellie nefes nefese bir inilti çıkarıyor ve sikim sızıyor. Amını yalamama bayılıyor. Orgazm acı verici hale gelene kadar klitorisini emmemi daha da çok seviyor. Beni tekmelemeye çalışıyor ama geri çektiğimde daha fazlası için yalvarıyor.

"Gerçekten ne istediğimi bilmek ister misin, tatlım?" Şehvetine kendini fazla kaptırdığını fark ederek soruyorum.

"Evet, baba." Kalçaları başımın etrafını sarıyor.

"Tekrar kışına girmek istiyorum. Durmam için yalvarana ve taşaklarım morarana kadar seni becermek istiyorum." Bana bakarken nefesi kesiliyor, çarpıcı gözlerinde heyecan var.

"Lütfen, baba, lütfen, kışımı sik."

Kıçının yanaklarına arka arkaya üç kez vurmakta tereddüt etmiyorum. Küfür edip etmemesi umurumda değil, ama bunu sık sık yapmıyor, bu yüzden yaptığında bir şaplak atması gerektiğini biliyorum.

Benimle yaşadığı bir ay içinde çok büyüdü. Artık utangaç ve arka planda saklanan biri değil. Tartışıyor ve istediği şey için savaşıyor. Damon'la yeni kız arkadaşı yüzünden birkaç kez kavga bile ettiler. Kız... deniyor. Ellie ondan nefret ediyor çünkü Damon'ı kullanıyor ve Damon bunu görmüyor. Ona yola geleceğini söyleyip duruyorum ama kızın bacaklarının arasındakinin onu kör ettiğinde ısrar ediyor. İtiraz edemiyorum çünkü ben de Ellie'yle aynıyım.

Bacaklarını başımdan ayırıp kalçalarını kavriyorum ve onu ters çeviriyorum. "Sana söylemeliyim ki tatlı bebeğim, nazik olmaya hiç niyetim yok. Sert ve acı verici bir şey istiyorum. Kör olacak kadar sert boşalana kadar baban için çılgılık attığını duymak istiyorum."

"Evet, baba." Bu mücevher gibi kadından en sevdiğim iki kelime. "Aferin kızıma. Şimdi o yanakları benim için aç ve iyi bir kız gibi çeneni kapa. Orosu yapar." Aletimi yağlamak için amının suyunu kullanırken tüyleri diken diken oluyor. "Güzel ve sessiz ol," diye onu tekrar uyarıyorum. "Daha sert istemediğin sürece dudaklarından tek bir ses duymak istemiyorum." Başını sallıyor, içime doğru kıvrınmamak için savaşıırken nefes alış veriş sığılaşıyor.

"Hadi bebeğim, rahatla." Kas halkasını itmeye çalıştığımda çok sıkı. "İşte benim iyi kaltağım. Her zaman babanın istediği yere girmesine izin verirsin." Başını sallıyor, kurtulmak için can atan iniltisini bastırmak için dudağını ısıtıyor.

Ellie yatak odasında sessiz değildir. Onu bir ay boyunca yıldızları görecektik kadar sert sikkmek istiyorsam sessiz kalmasını emretmek zorundayım.

Başım içeri girdiğinde, her iki yanağına da tokat atıyorum ve içgüdüsel olarak tekrar gerilmesini sağlıyorum. "Ah, siktir, işte bu." *Tanrım*, bu kadın beni öldürüyor. Şaftımı kavrayarak, elimi çelik gibi bir tutuşla yukarı aşağı hareket ettiriyorum. Kaşlarını çatıyor ama bir şey söylemiyor. "Delliğini kendimi becermek için kullanmamı istiyorsun, ha?"

Ellie başını sallarken inliyor ve bu kulaklarıma müzik gibi gelse de, kuralları çiğnedi. Sanırım bunu bilerek yaptı, böylece ona şaplak atıp onu düzgün bir şekilde becermeye başlayacağım. Sadece ucu girene kadar geri çekiliyorum, kalçalarını kavrayıp kıcının içine girmeden önce kıcının her iki tarafına birkaç kez sertçe vurup el izi bırakıyorum.

"Baba!" diye bağıyor, tıpkı yapacağını bildiğim gibi, sırtımama neden oluyor.

"Sen kötü bir kızsın, Ellie. Sana iyi bir fahişe gibi çenenı kapamanı söylediğimde çığlık atıp inliyorsun."

Gözleri donuklaştı ve söylediğim hiçbir şey ona ulaşamayacak. Şehvet sersemliğine girmiş durumda ve ona yaşatacağımı bildiği orgazmdan başka hiçbir şeyin önemi yok. Küçük gül girip çıkıyorum, daha sonra ağrıyacağını ve iyi bir ıslatmaya ihtiyacı olacağını çok iyi biliyorum.

"Bak sikimi ne kadar iyi alıyorsun, Ellie. Leğen kemiğim seni o kadar sert dövdüğü için kıcın moraracak."

Homurtularım vahşileşiyor ve elimde olmadan ağırlığımı sırtına verip onu şilteyle aynı hizaya getiriyorum. Kıcımı sıkıyor ve ayaklarımı yatağa gömüyorum, ona vuruyorum.

"Benim için çığlık at, tatlı bebeğim. Baban için yüksek sesle bağır."

Hiç tereddüt etmeden, merhamet dileyerek ve daha fazlası için ağlayarak bağıyor. Kırılma noktasına geldiğini hissettiğimde başını çeviriyorum ve dudaklarını dudaklarımla buluşturuyorum.

"Çok iyisin, Ellie. Baban için çok iyi bir kızsın. Seni o kadar çok seviyorum ki fiziksel olarak acıyor." Dilimle ağzını yavaş bir şehvet dansıyla sikerken hava almak için ara veriyorum.

"Baba, lütfen, lütfen, gelmeme izin ver. Çok acıyor." Bir elimi vücudundan aşağı kaydırarak klitorisine birkaç kez fiske vuruyorum, elimi daha da aşağı indirmeden ve üç parmağımı ağlayan amına sokmadan önce zıplamasını ve azgın kalçalarıma geri itmesini sağlıyorum.

"Böyle çok sıkı, her iki deliği de dolduruyor. Sanırım birkaç oyuncak almalıyız, böylece ben davet etmeden her iki dünyanın da en iyisine sahip olabilirsin.

Yatağımıza başka bir adam daha girebilir," diye fısıldıyorum dudaklarına. Parmaklarımlın arasında çırpınışından bu fikre karşı olmadığını anlıyorum. "Benimle birlikte başka bir erkeğin daha içinde olmasını mı istiyorsun Ellie?" Öfke taklidi yaparak ve kalçalarımlın pompalanmasını durdurarak homurdanıyorum.

"Hayır!" Tekrar harekete geçmem için tek gereken onun çığlığı. "Tek hissedeceğim şeyin senin sikin olması fikri hoşuma gidiyor. Lütfen baba, beni başkasının sikmesine izin verme. Sadece seni ve sikini istiyorum. Baba, lütfen!" Şimdi açıkça hıçkırıyor ve ben o kadar hastayım ki buna bayılıyorum.

"Bilmiyorum, Ellie. Sen bu yatakta bir fahişesin; belki de ihtiyacın olan şey başka bir alettir."

Şimdi benden uzaklaşmaya çalışıyor, inlemeler arasında ağlıyor.

"Lütfen beni zorlama Lars Baba. Senden başka kimseyi istemiyorum." Kelimeleri zorlukla çıkarıyor. "Sadece seni istiyorum."

Kıçından çekerek onu ters çeviriyorum, böylece yüz yüze geliyoruz, sonra tekrar dar deliğe giriyorum ve kalçalarımlı birkaç kez ileri geri savurduktan sonra bir elimle boğazını sıkıca kavrayıp dikkatini çekiyorum. "Başka bir adam benim yaklaşırsa, sikini yiyor olacak bebeğim. Seni ellerim ve dilim dışında hiçbir şeyle paylaşacak kadar medeni olamayacağım. Bu bedeni sadece ben beceririm, başkası değil. Anladın mı?" Kulağa insandan çok hayvan gibi geldiğimi fark ederek vahşice sözcükleri hırıldayarak söylüyorum.

"Uğruna öldüreceğim

Sen. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet, baba, teşekkür . Lütfen, şimdi gelebilir miyim?"

"Benim tatlı, iyi kızım, baban için gel." Hemen, o kadar güçlü bir orgazmla patlıyor ki beni de kendisiyle birlikte götürüyor. "Siktir, siktir, siktirkkkk." Spermimin ondan dışarı ve altımızdaki yatağa sızdığını hissediyorum. "Lanet olsun, Ellie, seni küçük orospu."

"Sadece senin için baba." Dünyaya geri dönerken parmakları saçlarımda yatıştırıcı bir etki yaratıyor.

"Tanrım, kadın. Nasıl oluyor da her zaman bu kadar iyi oluyor. Her seferinde ilk kez sevişmişiz gibi oluyor ve bir yapmak için sabırsızlanıyorum." Ben

Her zaman bir dahaki sefere onun amını parçalayacağım zamanı bekliyordum. "Aynı," diye iç geçiriyor ve yorgunluk ses tonunu işgal ediyor.

Bir meme ucunu ağzıma alarak, diğerine geçmeden önce onu yeni doğmuş bir bebek gibi emiyorum, ona verdiğim sert sikişten sonra onu yumuşak tutuyorum.

"Sana banyo yaptıracam."

Ben bedeninden uzaklaşırken mırıldanıyor ama hareket etmiyor. Yıpranmış ve morarmış ama öyle tatmin edici bir orgazmın etkisiyle kızarmış ki hareketsiz.

Ilık bir banyo yapıyor, sevdiği turuncgil banyo tuzlarından serpiyor ve duşta hızla yıkanmadan önce birkaç mum yakıyorum. Daha sonra küvetin fiskiyelerini açıyorum ve hâlâ yatakta baygın yatan Ellie'yi kucağıma alıyorum.

"Bebeğim, baban için uyan. Islanma zamanı, böylece daha sonra ağrımazsın." Yüzüne bir gülümseme yayılırken gözlerini kırıştırarak açıyor. "Tanrım, çok güzelsin," diyorum.

Onu küvete taşırken parmakları çenemde geziniyor. Hiçbir şey söylemiyor; bu kadar yoğun bir seksten sonra asla söyleyemez.

"Gidip biraz yemek yapacağım. Hazır olduğunda gelip seni alırım."

"Tamam, baba." Zevk dolu bir iç çekti.

Onu yalnız bırakarak bir şort giyiyorum ve çorba, sandviç ve meyve kaseleri hazırlamak için aşağıya iniyorum. Ellie'nin neredeyse her yemekte meyve sevdiğini öğrendim, bu yüzden ona meyve vermeye çalışıyorum. Meyvenin şekerden daha iyi olduğunu söylüyor ve amının tadına bakılırsa, ben de ona katılıyorum.

Meyveleri yıkarken, merdivenlerden inen yumuşak adımlarını duyuyorum. Gülümseyerek arkamı döndüğümde eski beyaz bir atletimden başka bir şey giymediğini görüyorum. Alaca pembe meme uçları görünüyor ve tişörtü dürtüyor, dikkat çekmek için yalvarıyor. Saçları tepesinde yığılmış, taze ve başka bir sikişe hazır görünüyor.

"Babacığım," diye mutlulukla mırıldanıyor ve önümde dizlerinin üzerine çöküp şortumu indiriyor ve sikimi ağzına almakta tereddüt etmiyor.

"Oh, lanet olsun, tatlı bebeğim. Bunu yapmak zorunda değilsin." Gözlerini kapatıp en sevdiği şekermişim gibi beni emmeden önce gözleri parlıyor.

Elimi saçlarının arasından geçirip öne doğru eğilirken başının arkasını kavıyorum ve beni sabitlemesi için diğer elimi tezgâhın üzerine koyuyorum. Çok sıcak ve yumuşak. Esnek ve davetkâr. Tam da sevdiğimi hiç bilmediğim gibi.

"Çok iyi, Ellie." Altımda kıpırdanıyor. Bir eliyle şaftımı kavrarken, diğer eliyle taşaklarımı masaj yapıyor. "Bebeğim, babanı ." *Kahretsin*, şimdiden salgımın şaftımda köpürdüğünü hissedebiliyorum, ağzını benimle kaplamak istiyorum... hayır, lanet olasıca ihtiyaç.... Onu yapışkan salgımla boyamak istiyorum.

"Ah, kahretsin, evet. Baban için ne kadar iyi bir saksocu orospusun, değil mi?" Kelimeleri zar zor çıkarıyorum ve beni boğazından aşağı kaydırıyor, ağzına kusana ve zevkten neredeyse bayılana kadar yutup emiyor.

Ellie sevgiyle sikimden uzaklaşıyor, gözlerimle buluştuğunda gülümsüyor ve dudaklarını yalayıp ayağa kalkarken sikimin ucunu öpüyor. "Seni seviyorum baba." Kolları belime dolanıyor ve dünyadaki her şey doğru ve yerleşmiş hissediyor.

Bunun uzun sürmeyeceğini bilmeliydim.

Ellie

A Banyodayken düşünebildiğim tek şey Lars'ı ağzıma almaktı. Aşağı indiğimde kader gibi geldi, ben de gittim. Öyle oldu, Hayatımın en güzel anıydı. Onun bu şekilde çözülmesini sağlamak güç vericiydi ve bunu tekrar yapmak için sabırsızlanıyorum.

"Ye" diyor, önüme bir tabak ve iki kase koyuyor. Izgara peynirli sandviç, domates çorbası ve taze meyve. En sevdiğim üç yiyecek.

Dudaklarıma bir öpücük kondururken, "Teşekkür baba," diye fısıldıyorum.

Yanıma oturup sessizce yemeğe başladığımızda ön kapı açılıyor. Damon olduğunu varsayarak, çakıllı meme uçlarımı görmemesi için vücudumun ön kısmını gizliyorum. Lars ayağa kalkıyor ve bana bir bornoz getireceğini biliyorum. Beklemediğimiz şey ise eski sevgilisinin mutfığa girmesi.

"Lars, bebeğim?" Beni fark edene kadar sesi sevgi doluydu, zar zor giyinmiş ve yeni sikilmiş gibi görünüyordu. "Oğlunun kız arkadaşını beceriyorsun!" Çılgılığı beni ürkütüyor ama saklanmıyorum. Damon birlikte olduğumuzu biliyor ve bu konuda oldukça heyecanlı.

"Kız arkadaşı değil," diye homurdanan Lars kanepeden bir battaniye alıp kucağıma koyarken ben de sıcak çorbadan bir kaşık alıyorum. Meme uçlarımı örtmek ve erkeğimin benimle ilgilenmesinden duyduğum heyecanı gizlemek için örtüyü yukarı çekiyorum.

"Pardon? Geçen sefer buradayken kesinlikle yleydi." Kadının sesi gıcırđıyor. Kara tahtadaki çiviler gibi.

"Değildi." Lars burnunun kenarını imdikliyor. "Evet, onlar arkadaş. Evet, buna inanmana izin verdik. Açıkçası bu seni ilgilendirmez ama Ellie her zaman benim kızımdı ve her zaman da öyle kalacak. Ne istiyorsun, Kyla?"

Sandviimi çorbaya daldırıp bir ısırık aldığında inliyorum. Lars dönüp bana bakıyor, şu anda bir şey yapamayacağını çok iyi bildiğı halde ters ters bakıyor.

"Benimle dalga mı geçiyorsun, Lars? O bizim oğlumuz yaşımda!"

Ben tekrar inleyerek erkeğimi bilerek kızdırdığım için bağırması duymazdan geliniyor. Birkaç dakika önce sikini emdiğim gibi kaşığı emmemi izlerken gözlerindeki ateşi görüyorum.

Başa bir taktik deniyor. "O bir seri katilin kızı, Lars. Kariyerini mahvedecek."

"Onun amında bir ömür geçirmek için kariyerimden vazgeerdim, Kyla. Burada ne yapmaya çalıştığını bilmiyorum ama gitmen en iyisi." Kadın sessizleşir ve hareketsiz kalır. "şimdi!" tersliyor, başını çevirip ona ölümcül bir bakış atıyor.

"Senin bir sapık olduğunu hiç bilmiyordum, Lars," diye ıkışır ona.

Sonunda konuştum. "Ve senin kindar bir kaltak olduğunu bilmiyordu. Sanırım deştiniz." Damon bana yıllar boyunca ilişkileri hakkında çok şey anlattı. "Genç olabilirim ama en azından Lars'a nasıl davranacağımı biliyorum. En azından iyi bir şey gözümün önündeyken farkına varabiliyorum." Yüzü kırmızının çirkin bir tonuna dönüyor ama devam ediyorum. "Damon artık on sekiz yaşımda; yanına gelmen için bir neden yok. Ben olsam akıllıca davranır ve uzak dururdum. Ne de olsa ben babamın kızıyım."

Kyla, yüzündeki renk solarken hışımla dışarı fırlamadan önce tükürüyor.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor Lars dudaklarıma bir öpücük kondurmak için yaklaşırken. "Seni zaten sevdiğimden daha fazla sevebileceğimi sanmıyordum."

Gözlerindeki gurur beni mutlu ediyor. Bir şey söylemeyi beklemiyordum ama erkeğime saldırmaya devam etmesine izin veremezdim. O beni korur, ben de onu korurum. Biz böyle çalışıyoruz ve başka olmasını istemezdim. Başka türlü yaşayabileceğimizi sanmıyorum.

"Evlen benimle." Lars dizlerinin üzerine çöker ve cebinden bir yüzük çıkarır. "Mükemmel değilim ama bebeğim, senin için mükemmel bir baba olacağım ve seni ölene kadar seveceğim. Benim ol."

Gözyaşlarım bu kez mutlulukla akıyor ve "Evet, baba" demekten başka bir yanıtlım yok.

Yuvarlak pırlantalı sade altın yüzüğü parmağıma takıyor ve beni sarhoş edici bir öpücüğe sürüklüyor, sonunda yatağa varana ve güneş doğana kadar geceyi birbirimizin kollarında geçirene kadar her yüzeyde sevişmemize yol açıyor.

Tek bir vuruşun beni ölene kadar sevgi ve kahkaha dolu bir hayata yönlendirmeden önce böylesi bir yıkıma sürükleyeceğini bilmiyordum ama Lars Wolfe'a ait olmak için her şeyi tekrar yapardım.

Epilog Bir

LARS

İki Yıl Sonra.

Hyatağa bağlanırken ve kalbini durdurmak için paralizik enjekte edilirken gözleri Ellie'den ayrılmıyor. Kevin Dawson her suçtan mahkum edildi. İtiraf etme ve anlaşılmayı kabul etme sözünü tutmadıktan sonra cinayetin yanı sıra çocuk istismarından da suçlu bulundu. Verdiği karar hayatına mal oldu ve şimdi idam ediliyor.

Ellie bütün sabah ağladı, onu özleyeceği için değil, her şey bitmek üzere olduğu için ve artık seri katilin kızı olarak görülmeyeceğine dair umudu olduğu için.

Adamın gözleri kapanırken ve kalp atışlarının sesi kesilirken gülümser. Adamın hayatı sona erdi ve onunki başladı. Her şey onun tüm kurbanlarının aileleriyle görüşmesi ve adamın asla dilemeyeceği özürleri sunmasıyla başladı.

Bu sadece Kevin'in Ellie'yi sorgu odamdan çıktığından beri ilk görüşü değil, aynı zamanda son görüşü. Onu hiç görmediğim kadar mutlu ve ikinci bebeğimizin gelişini beklerken, hayatın onu yakın zamanda yavaşlatacağını sanmıyorum.

"Hadi eve gidelim." Bana bakıyor. Gözlerinde annesiyle asla sahip olamayacağı şeyleri kaçırmamanın üzüntüsü var ama rahatladığını da görüyorum.

Parmağımla yanağını okşayarak şakağına bir öpücük konduruyorum. "Ne istersen, tatlım."

"Üçlü çikolatalı milkshake?" Ruh hali değişti. Neredeyse heyecandan titriyor.

Şirinliği karşısında kıkırdayarak başımı sallıyorum ve ona elimi uzatıyorum. İzleme odasından çıkarken, on yedi yaşlarında genç bir kız bizi durduruyor. "Uhm, Ellie Dawson?" Gergin, bu da beni sinirlendiriyor.

"Artık Wolfe ama evet, o benim." Ellie gence gülümsüyor.

"Özür dilerim," diye burnunu çekiyor, kırmızı çerçeveli gözleri yavaşça yukarı kayarak karıminkilerle buluşuyor. "Ben Lulee Swift. Annem..." Gözlerinde yaşlar birikiyor ve karımın yeniden üzüldüğünü görebiliyorum.

Kızı kucağına çeken Ellie, ağlarken ona sarılır. "Çok üzgünüm, Lulee. Keşke kelimeler yeterli olsaydı ama biliyorum ki yeterli değiller."

Geri çekilen kız gözlerini bir selpakla siler. "Bu senin hatan değil. Hiç olmadı. Sadece gelip kartınız, nazik sözleriniz ve çiçekleriniz için teşekkür etmek istedim. Annem seni çok severdi."

Lulee'nin elini tutan Ellie, "Biz de milkshake almaya gitmek üzereydik. Bize katılmak ister misin?"

"Rahatsız etmek istemem," diye çekingen bir tavır takınıyor, bakışları bana kayıyor.

"Değilsin," diye onu temin ederim. "Bize katılabilirsin. Oğlum hafta sonu için evde olacak, bu yüzden bu gece de barbekü yapacağız. Sizi de aramızda görmek isteriz."

"Annemin eski sevgilisiyle birlikteyim. Cinayetten yıllar önce ayrılmışlardı ama o benim için burada olmak istedi. O da gelse sorun olur mu?" Arkasından bir adam yürürken kısaca başımı sallıyorum. Gözleri onun vücudunu değerlendirirken bakışlarındaki yoğunluk bana onun sadece annemin eski sevgilisi olmadığını söylüyor. En azından uzun süreliğine.

"Sorun değil," diye cevap veriyorum adamın eli onun sırtının küçük kısmına inerken.

"Oh." İrkiliyor ve kızarıyor ama çabucak yoluna devam ediyor. Adamın ona olan ilgisini anladığından şüpheliyim. "Bu Dade Mitchell. Dade, bu Ellie ve..."

"Lars." Elimi uzattım. "Biz de tam Lulee'yi milkshake içmeye ve barbekü yapmaya davet ediyorduk. İkinizi de ağırlamak isteriz."

"Sen Kaptan Lars Wolfe musun?" Dade soruyor ve başımı salladığımda tüylerim yeniden diken diken oluyor. "Hakkınızda çok şey duydum. Lulee'nin annesini öldüren canavarı yakaladığınız için teşekkür ederim; o iyi bir kadındı."

"Elbette." Ellie'nin onun sözleri karşısında kaskatı kesilmesinden nefret ediyorum.

"Ben de senin kaybın için üzgünüm Ellie. Tüm bunların senin için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum. Özellikle de yanlış bir şey yapmamışken." Sözleri yerindeydi ama sadece nazik olmaya çalıştığını hissediyorum. Karımın yanında ona göz kulak olmam gerekecek.

"Teşekkür ederim, ama haklısınız. O bir canavardı. Şimdi ait olduğu yerde." Başını göğsüme yaslıyor ve ben de onu eve ve yatağa götürebilmek için istediği milkshake'i almaya gidiyoruz.

Hafta sonunu Damon evdeyken onu ziyaret ederek, barbekü yaparak ve yaz için planlar yaparak geçirdik. Dade konusunda da haklıydım. Lulee'yi eski sevgilisinin kızından daha fazlası olarak istiyor. Genç kadını kendi kızı olarak görüyor ve ikimiz de aynı kumaştan olduğumuz için beni yanlış anladığını hissediyorum.

Ne istediğimizi görürüz, plan yaparız, planlarınız ve alırız. Benim lehime oldu. Sanırım onun da işine yarayacak.

Epilog İki

Altı Yıl Sonra.

(Hadi bebeğim. Evde iki tane daha var ve biri de yolda; beni bu şekilde öldürmeye devam edemezsin." Derken kocama ters ters bakıyorum. ve ikinci oğlumuza anaokulunun ilk gününde hevesle el sallıyor.

"Şimdi çeneni kapatmazsan bir tane daha yapma fırsatın olur mu bilmiyorum," diye çıkışıyorum, o da güldüğünü gizlemeye çalışıyor.

Son çocuğumuzu doğuralı altı ay oldu ama çocuklarımı okula göndermek çok zor. Özellikle de okuldaki ilk günleri.

Bir kolunu omuzlarıma dolayan Lars başımın üstünü öpüyor. "Biliyorum, tatlım. Bir de şu açıdan bak: Sen o kadar iyi bir annesin ki, diğerleri gibi ikisinin de kollarından çekilip alınmasına gerek kalmadı."

O haklı. Onları buna hazırladım. Ancak ikizlerle o kadar kolay vakit geçiremeyebilirim. O ikisi çok yapışkan.

"Onları özleyeceğim." Biri ikinci sınıfa, diğeri de anaokuluna başladığı için evim çok sessiz olacak.

"Üçlü çikolatalı milkshake'e ne dersiniz?" diye soruyor kocam, beni nasıl neşelendireceğini çok iyi biliyor.

"Tamam, ama sonra Lulee'yi alacağız. Dade birkaç günlüğüne gittiği için çok yalnız."

Lars homurdanıyor, zamanımızın bölünmesinden nefret ediyor, ama Lulee ve ben çok iyi arkadaş olduk. Kocasıyla ilgili gerçek ortaya çıktığından beri Lars diğer adamın yanında o kadar da huysuz değil. Yaklaşık üç yıl önce ortaya çıkmış olmasına rağmen, Lars bunu yeni yeni kabullenmeye başladı.

"İyi. Ne zaman dönecek?" Göğsüne şaplak atıyorum.

"Adamın hayatının her ayrıntısını bilmiyormuş gibi davranma." Gerildiğinde gözlerimi deviriyorum, belli ki onu bir kitap gibi okuyabildiğimi unutmuş.

"Bazı günler beni ne kadar iyi tanıdığını unutuyorum." Tekrar yürümeye başladığımızda beni dudaklarımdan öpüyor. "Ben de bundan ne kadar hoşlandığımı unutuyorum." Alaycı bir göz kırpmıyor.

"Seni seviyorum." Beni yeni cipimize bindirirken duygular kalbime çarpıyor. "Sadece tanıştığımız günden beri sevginin ve desteğinin benim için ne kadar önemli olduğunu bilmeni istedim ve bize karşı harekete geçmeye karar verdiğin için çok mutluyum çünkü bunu yapacağımı hiç sanmıyorum. O zamanlar olmazdı."

"Ah, tatlım, ağlama. Sen her benim seçimim olurdun."

Dudaklarımız hafifçe birbirine değdiğinde, gerçekten ne kadar şanslı olduğumu fark ediyorum. Bu adam hayattan daha büyük, her zaman öyleydi ve ben ölüm ve istismar dolu bir dünyada kaybolmuş utangaç bir kızdım. Lars o gün kapımı çalana kadar etrafımda olup bitenlerden habersizdim.

"Ben de seni seçerdim," diyorum ve bana gülümsemesi karşısında biraz eriyorum.

Lars'ın yanında her zaman sevileceğimi biliyorum. Bu hayatta istediğim tek şey.

Son!

Okuduğunuz için teŖekkrler, Bakın Bu Ne Kadar İyi Alıyorsunuz. Serinin bir sonraki kitabı [İyi Bir Kız Ol ve Bu Sikte Boğul](#).

İyi Kızlara Sahip Olan Kötü Adamlar serisinin geri kalanına da göz atmayı unutmayın.

Lütfen [KL's Confessions'a](#) kaydolup kapak tanıtımları, yeni yayın bilgileri, ARC'ler, yarışmalar ve daha fazlası için ilk Ŗansı yakalamayı dŖnn.

Kapa Çeneni ve İyi Bir Kız Gibi Al Şu Aleti

- Şimdi Kullanılabilir
- Galen Rowe & Piper Lindsey
- Erkek arkadaşın ağabeyi/16 yaş farkı/baba.iyi kız/karım/ona dokun ve öl/OTT JP/ BC Kurcalama/üreme

Bak bu siki ne kadar iyi alıyorsun.

- Şimdi Kullanılabilir
- Lars Wolfe & Ellie Dawson
- Seri Katil Baba/Oğullar sınıf arkadaşı/bekar baba/20 yaş farkı/el kolyesi/üreme

İyi Bir Kız Ol ve Bu Sikte Boğul

- 2025 Sonbaharında Geliyor
- Karanlık Ruelle & Hael Nehri

- Karanlık bir baba düşman/yaş farkı/esir bir aşk

Be my Baby and C*m like a Dirty Girl

- 2026 İlkbaharında Geliyor
- Vito Voight & Bellana Jade
- Bir ağabeyin kolej futbol koçu/lise amigo kızı/yaş farkı/OTT romantizmi

Tatlı Kızım Gibi Beni Tüm Yollardan Aşağı Götür

- 2026 yazında geliyor
- Dade Mendes & Lulee Swift
- Üvey ebeveyn/patresif/güç dinamiği romantizmi

Al şu babacığı.

- 2026 Sonbaharında Geliyor
- Brecken Ashe & Nathalia Mercer
- Üvey amca/yaş farkı/geri çekilme/ilkel romantizm

Lezzetli ve edepsiz kısaltmaları gördünüz, şimdi kitapları alıyorsunuz. USA Today Çok Satan Yazarı KL Donn'dan İyi Kızlara Sahip Olan Kötü Adamlar serisine ve getireceği tüm nefis tabu ve yasak hikayelere hazır olun.

Yazar Hakkında

KL Donn, kahve ve taco bağımlısı bir USA Today Çok Satan Yazarıdır. Kanadalı bir yazar olarak birçok romantik türde yazıyor ve yeni bir meydan okumadan korkmuyor. Size kalbinizi kıracak ve bir nefeste iyileştirecek hikayeler getiriyor. 2015'ten bu yana 60'tan fazla kitabı yayınlanan yazarın gelecek için planladığı daha pek çok şey var ve okuyucularla bağlantı kurmaktan keyif alıyor.

Boş zamanlarında Supernatural ve Grey's Anatomy dizilerini izliyor ve 4 harika çocuk yetiştiriyor. Hayatının yarısından fazlasını evli geçiren yazar, henüz 17 yaşındayken kocası Steve ile kendi sonsuza dek mutlu sonunu yaşamıştır. İkisini de yılda bir ya da iki kez imza günlerinde görebilirsiniz, o utangaç olan, Steve ise eşinin yazdığı kitapları ve onunla ne kadar gurur duyduğunu anlatmak için orada.

Şu anda çocuklarla birlikte Adair İmparatorluğu dünyasına geri dönüyor ve seriyi nesiller boyu sürecek karanlık hikayelerle devam ettirmeyi planlıyor.

Krystal okuyucularla bağlantı kurmayı seviyor, bu nedenle lütfen aşağıdaki platformlardan herhangi birinde onunla iletişime geçmekten çekinmeyin:

[KL's Deviant Readers](#)| [Facebook](#)| [Instagram](#)

Ya da yayınlarını takip edin:

[BookBub](#)| [Goodreads](#)| [Bülten](#)

KL Donn tarafından da yazılmıştır

Mavi Yakalı Babalar

Big DaddyDaddy| [Mack Daddy](#)| [Fake Daddy](#)| [Bad](#)| My Daddy

Yeraltı Dünyasının Kralları

[Obsess](#)| [Protector](#)| [Obey](#)| [Predator](#)| [Monster](#)| Power| Own| Primal| Purity| Outlier| Prey

İyi Kızlara Sahip Olan Kötü Adamlar

[STFUATDLAGG](#)| [LHWYTTC](#)| [BAGGACOTD](#)| BMBACLADG| TMTWDLAGG| TTDD

Adair Mirası

[Kırık Prenses](#)| [İşkence Gören Düşes](#)| [Katil Prens](#)| [Narin Kadın Kara Şövalye](#)| | İntikamcı Piyon | Hasarlı Fil
| Hırçın Aziz | Yasak Baştan Çıkarıcı Kadın | Güzel Şeytan

Adair İmparatorluğu

King| [Luther](#)| [Castiel](#)| [Atticus](#)| [Carver](#)| Trinity

Odessa Organizasyonu

[Anton](#)| [Vasyl](#)| [Petro](#)| [Günahlarımı](#) En Tatlı AcıAffet|

Hasarlı Aşk Serisi

[Çözülen Aşk](#)| [Kırık Aşk](#)| Parçalanmış Aşk| Lekelenmiş Aşk

Decker Kardeşler Düeti

[Aranıyor](#)| [Saatli Bomba](#)

The Throwaways

[Cage & Magnolia &](#)| Dorian Clementine Mafya

Yapımı

[Krallığı](#)| [Hapishane Kuşu](#)| [Kavgası](#)| [Tesellisi](#)| [Koruması Kötü Saplantısı](#)|

Görev Gücü 779

[Missing in Action](#)| [Explosive Encounter](#)| [Nowhere To Run](#)| [Dangerous Affair](#)| Safe Keeping

Komşu Romanları

[Sahiplenici Komşu](#)| Münzevi Komşu| Masum Komşu

Vashchenko'nun Gücü

[Emmalinei almak](#) 'Scarlett' korumak| Madelyn'sahip çıkmak

Kontrolsüz Kahramanlar

[Uğruna Benim Olması Gereken Savaşmaya Değer Bir Kız](#)| [Kız Tütülü Kızı Sevmek](#)|

Daniels Ailesi

[Arsen'e Kadar](#)| [Kol ileyi](#)| [Köz Düşerken](#)| [Nuh'Öncetan Kaliforniya'Düşlerken](#)|

Şu Malcolm Çocukları

[Saplantılı Bağımlılık](#)| [Kazara Saplantı Küstahça Saplantılı](#)|

Zamansız Aşk

[Bir Zamanlar](#)| [Sonsuza Kadar Mutlu](#)

Onun Kollarında Serisi

[Güvende](#), [Onun Kollarında](#)| [Zorbalığa Uğramış](#), [Onun Kollarında Koçluk Yapmış](#), [Onun Kollarında](#)|

Yaramaz Masallar

[Dirty](#)| [Treat Me](#)| [Snowed In](#)| Cuffed

Aşk Mektupları

[Sevgili Killian](#)| [Sevgili Gage](#)| [Sevgili Maverick](#)| [Sevgili Desmond](#)| [Sevgili Lena Sevgili](#) |

[Steele](#) Stand Alone Kitaplar

[Holding Out For A Hero](#)| [Love Comes After](#)| [Saving Their Princess](#)| [London's Calling](#)| [Holly's Knight](#)|. [Last Chance Love](#)| [Dear, Soldier of Mine](#)| [Little Girl](#)| [Room Twenty-Eight](#)| [Snow Me A Favor](#)|. [Ravaged & Bred](#)| [Untouchable](#)| [Three Reasons](#)

Sesli Kitaplar

Bir okuyucudan ziyade bir dinleyici misiniz?

Çok yakında daha fazlası gelecek olan bu Sesli kitaplara şimdi göz atın!

[Aranan](#)

[Saatli](#)

[Bomba](#)

[Çözülen Aşk Bir](#)

[Kahramanı Bekliyor](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.